

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in octo libros physicorum Aristotelis - Cod. Ettenheim-Münster 192

Aristoteles

[S.l.], 1629-1630

Liber sextus physicorum

[urn:nbn:de:bsz:31-116321](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116321)

LIBER
SEXTVS
PHYSI
CORVM.

*Palpae hinc operantur
in hinc hinc in hinc
mole. Et ga. m. hinc
p. operantur de hinc
et m. hinc in hinc
p. hinc de hinc m.
t. de mole hinc
hinc hinc de hinc
m. hinc de hinc
p. hinc hinc hinc
in hinc hinc hinc*

Patet quia Actus operatur superiori libro de finibus motu, in
 hoc libro octo incipit agere de partibus intergralibus
 motu. Et per motu de quo continetur ideo incipit
 per agere de compositione continui. utrum per compositionem
 ex mensura in infinitum, an non? Et agit quibus incipit
 per et definit motu alia omnia successiva. Ut nos
 et de modo incipiendi et definiendi rem permanens
 hinc aliquid dicemus. Et agit Actus de termino
 motu, de maximo scilicet et minimo.

Prosequens lib. continet 10. capita quorum contenta sunt
 in sequentibus titulis describimus.

IBER

XTVS

HYSI

RVM

QVAESTIO
PRIMA
DE CONTINVO

Dubium Primum.

Vtrum Continuum com-
ponatur ex meris in-
diuisibilibus?

Nota

Nota qd Nomen Continui intelligi quantitates
 continua tam successiva qua permanentes q
 et illa cuius partes copulant termino eor in quo sit
 fort e quantitate discreta cuius partes non copu-
 lant aliquo term: eor ut p[er] in numero termino
 aut generis. Quis sit a. termino eor quib[us] expli-
 cat Caietanus tract: de p[er]fecto c. 7. ubi sic ait,
 Termino eor cum sit nomen compositum ex compo-
 sitione nam sua debet trahere d[er]iv[ati]o[n]em debet
 h[ab]ere duo. sc: q termino, et q sit eor. Et q adiac-
 tum et determinatio et mod[us] substantivi non suffi-
 ciunt ad hoc ut aliqd dicat termino eor q sit
 termino, et q sit eor, si aut neg[ati]o ad hoc q aliqd
 dicat monach[us] alib[us] suffi-
 ciunt ut q sit monach[us] et
 q sit alib[us], sed p[er]it q aliter termino nomen habeat
 eorum, ut q ita sit termino unius partis q et
 sit termino alterius, sicut p[er]mittit in quocunq[ue],
 loco lineae disig[ne] not[ati]o utriusq[ue] partis, hinc sc: q m[od]o
 termino e, et q termino in q[ui]a termino debet spe-
 indistinctis, si n[on] p[er]t[inet] t[er]m[in]i d[er]iv[ati]o[n]em non s[ed] ultimum
 term:

AESTIO
 MA,
 ONTINO,
 P.
 Priman.
 Continuan
 ex meris
 libus?

terminans quia tunc aliud terminans, idem nō
termini in eī fign abq̄ inīnīfīlīe cōter terminans,
nans ubi q̄ partem d̄ huc in linea e partem.
in fupficie f̄ linea, in corpore fupficie, in tyro
inftans, in motu mutatu epe.

Nota Epsam quantitate huc fī q̄stione in ex,
lenicue partem fūctō in ordine ad fe huc, q̄ ha,
leat partem dīfīnīdas p̄m mīdēna, ita ut una p̄
extra alīa. mōdō dīlīter q̄, alīter dīlīter fōlet. n. g. dīe
cōceptu fī: epti quantitate ut fīe, epe, extēns,
re p̄pīas partem d̄ partem fūctō in ordine ad fe
d̄ explicit quantitate nāa d̄ epti q̄ epti illī
fūctōm quē tribuī p̄to, q̄a ex tali epti optime p̄m
dēnēre in epti nīem ipfīy quantitate ex quo
īnfūp rāem fūctōm d̄ eptem quantitate nēu q̄p,
p̄re in extēnsīone in ordine ad locū ut mīll
Suarez. x. in hā q̄ epe mēpura fūctōm, n. g.
in indīfīlīlītate fūmpta q̄ p̄tīa p̄tīa, n. g. et
in mīp̄nēntīalītate unīy corpōrū omīū dīō.

Quōtī eīo. In q̄dem extēnsīō in ordine ad locū
d̄ q̄ntūm dīfīnīat q̄ fūp̄pōnīl extēnsīō in ordī: ad fe

el

et sequi illa. go non potest non existit extra et facti non
 quantitas. pro quibus. rati extra aliam rei nihil aliud
 supponit, sed in loco aliter quod nihil primum in
 aliqua re quod propria extra. go si extensio in ordine
 ad locum supponit aliud in ipso non existit extra
 quibus. autem vero pro. quantitas non potest solitari in
 ordine ad locum nisi primum illa extenderet in ordine
 ad suos partes, et quibus primum extra natura est exten-
 dere quibus partes et partes solitari in ordine ad se,
 quod ad locum. imo non potest est, quod aliquid sit extensio
 in ordine ad locum, et quod non sit primum extensio
 in ordine ad se. go autem non. pro quibus.

de mensura tam actus quam passivae accepta.
 Extra mensura passivae nihil est aliud quam extra men-
 surabile, sed in hoc non existit extra quod quantitas.
 go. m. p. p. m. quod quantitas vel alia res sit mensu-
 rabilis nisi ex eo quod sit extensio et habeat partem
 extra partem. go primum quod mensura et solitari
 hinc extra extensio quod hinc rati mensuras passivae.
 go rati mensura non existit extra quibus. pro
 autem. rati in punctis et unitatibus non sunt mensura
 rabilia

salina q̄a non sunt extensa. Item de mens
act: q̄a mensura actua et id q̄ cognoscimus
extensionem alterius. q̄o in quibz p̄ncip̄e extensio
quā rās mensura actua. q̄o in mensura actua
non existet extra quantitas. ultima q̄a p̄t.
p̄t̄r̄ ja. id n. q̄ cognoscimus extensionem alterius
debet esse extensio et nisi p̄ncip̄e sit extensio negamus
q̄ illud cognoscere extensionem alterius. q̄o.
3^m p̄t̄r̄ nihil est divisibile nisi sit extensio. q̄o
p̄ncip̄e esse extensio quā esse indivisibile. q̄o extra
quantitatis non existet nisi in divisibilitate, sed
in extensione. Diximus in divisibilitate p̄ncip̄e
s̄o q̄ p̄t̄r̄ q̄a, si n. sumat q̄ divisibilitate radi cali
centū et q̄ identifi cōm ipsa extensio in ordi
ne ad se, radii n. a qua fluit divisibilitas q̄a
et extensio. q̄o.

P̄t̄r̄ 4^m. Impenetrabilitas s̄q̄ extensionem in
ordine ad se. q̄o in ipsa non existet extra quantitas.
q̄a p̄t̄r̄ aut. impenetrabilitas s̄q̄ extensio
in ordine. q̄o et extensio in ordine ad se

p̄t̄r̄

pte aut. extensio in eodem ad locum factis q. unum
 corpus non pot penetrari cum alio. qd ante eadit
 in penetrabilitatem. pte aut. ex factis Chri. Dni. q.
 ut phisic Christiani fatentur riles ramiis. laupis
 inharuit et penetra nit aliud corpus qd virtute
 Divina suspendit extensioe in d. ad locum. qd
 aut pte.

Circa ista qres qd. An extensio actualis in eodem
 ad locum distinguat realiter a parte. vel ab illa
 entitate in qua existit in se ipsa quantitas
 R. Affirmative. pte. Illa q. pot abiri cum se.
 pari realiter. Istius realiter. sed extensio actualis
 his pot separari a parte. qd distinguat realiter ab
 illa. in d. qd pte pte. pte. ex factis Chri. Dni
 qd si. calis ascendit in quo casu habuit rem
 q. nitem et tu nulla actualium extensioe in ordi
 ad locum. Illas non potui sed calis penetrare.
 demile nihil unquam qn. offy. dny. ubi in q. serm
 realiter separari ab illa. sed a extensio actualis in ordi
 ad locum. et offy. dny. q. d. qd. locum pot ab
 illa.

illa separari reat. cum p[ossit] in forma p[er]fecta & yna
f[ormam] p[er]p[et]uat[am] p[ossit] separari ex[ist]it d[e] p[er]fecta p[ro]p[ri]a
q[uo]d hoc t[ame]n d[icitu]r esse d[icitu]r illig. q[uo]d.

Quores 20. an penetrabilitas f[orm]ae ad illa
f[orm]a q[uo]d q[ui]a corp[us] est imp[er]meabile d[ist]inguat[ur]
à q[ua]ntitate reatit[er] d[e] ext[en]sione in ord[ine] ad locu[m]. R.
J[esu]s. d[e] hoc p[ossit] in V. Sancto E[van]g[el]io. An vero
imp[er]meabilitas d[ist]inguat[ur] reatit[er] ab ext[en]sione
actuali in ord[ine] ad locu[m] maiorem h[ab]et d[ist]in[ct]io[n]em.

R. In q[uo]d d[ist]inguat[ur] reatit[er] ab illa. p[er]t[inet] in,
penetrabilitas est esse d[ist]incta q[ua]ntitas ab ysa ex
t[en]sione actuali in ord[ine] ad locu[m] p[ro]p[ri]am ysa
ext[en]sione h[ab]et fundamentu[m]. q[uo]d reatit[er] d[ist]in[ct]io[n]em
ab illa; q[uo]d n[on] reatit[er] p[ro]p[ri]am ab illa d[ist]incta
reatit[er] ab illo. cum vero p[ossit] nihil p[ossit] esse in,
penetrabile nisi p[ri]us h[ab]eat ext[en]sione in ord[ine]
ad locu[m], sicut nihil p[ossit] esse penetrabile nisi ea,
reatit[er] h[ab]eat ext[en]sione in ord[ine] ad locu[m] q[uo]d.

Dices contra. Imp[er]meabilitas & ext[en]sio

ni

in ord: ad locum non pot ab in vicem *separat*. *ge*
 non distinguit realiter. *Ri* Con: *ans*. d. N. *quorum*
 distinctio n. realis pot esse inter duo quorum unum et
 supradictum non pot separari ab altero ut pat in man
 ja q in *scuta* S. th. non pot *separat* a forma *scuti*.
 et *supradictum*, et tunc distinguit realiter ab illa et
 ratione huius infirmitatis tract: de man ja *lib: 10*.

Quaeres 30. Supposito q rati fructu qntis qvis,
 stat in huc q sit forma *quedam* accidentalis
 q quom d *ipso* d *scuti* habet partes extensas
 ita q una sit extra *aliam*. An *allata* qnta a
scuti *corpore* q *divina* *partem* q non *impliat*,
 talis *scuti* habet partes, vel *extensio* *cor* *par*,
 Inim *in* ord: ad se ita ad *numera* una *spes* extra
aliam. *u.g.* *retur* *qnta* *allata* a *Reho*, *Petrus* *habet*
partes *extensas*, *u.g.* *manus*, *pedes*, et *caput*, ita ut
manus *pedis* *spes* *distincta* a *manu* *manus* et *capitis*.
 et *in* vicem *inter* se *ordinata*. *du* *scuti* *retur*
scuti *reho* *habet* *diversitatem* *distincta* *ali* *cor*
partem

partem. ad hoc R. est nulli haec hinc Affine
sed sentia negativa nemer videt. R. go Julitiam
corpoream allata quate non hinc actualium exten.
sionem partem et exhibitivam neg. y. p. t. r.
hinc similitudinem sed manere plane in hinc p.
litem. p. t. r. go hoc aut: D. Th. q. d. d. Remota
quate Julita e. o. i. in similitudine ut p. t. r. p. t. r. i. p. h. y.
p. t. r. rae. Extensio partem in adie ad se ita y
una sit extra alia e. p. p. n. a. s. p. a. q. t. r. s. go sine
quate non p. t. r. i. g. y. n. a. p. t. r. s. i. c. u. t. s. a. u. e. a. l. t. r. a.
q. e. g. r. e. n. i. t. a. l. t. r. a. i. n. i. p. t. r. a. s. p. a. m. n. i. h. i. l. p. t.
s. p. e. a. l. t. r. a. s. i. n. e. a. l. t. r. a. n. e. a. n. s. p. t. r. a. s. s. u. p. r. a. r. e. r. s.
s. u. b. t. a. R. e. a. R. e. b. i. d. o. m. a. l. i. i. s. d. i. s. t. i. a. n. s. a. n. s.
e. x. t. e. n. s. i. o. e. x. h. i. b. i. t. i. v. a. a. l. s. u. b. t. a. n. s. n. g. a. n. s. p. t. r. a. n. d.
m. d. i. s. g. e. a. n. s. u. l. e. x. t. e. n. s. i. o. p. a. r. t. e. m. e. x. h. i. b. i. t. i. v. a.
n. i. n. n. e. g. o. a. n. s. q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. v. a. n. e. g. o. s. u. l. h. a. e.
s. i. t. a. q. u. e. r. e. q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. v. a. p. r. e. l. o. r. e. p. r. i. m. a. q. a.
h. a. e. p. t. i. t. u. m. s. u. b. t. a. a. l. l. a. t. a. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. h. a. b. e. a. t.
p. a. r. t. e. s. e. x. t. e. n. s. a. s. I. m. p. r. i. m. a. q. u. o. h. a. e. m. a. d. d.
Talem

Talem: extensio
et dimidi est in
Talem: extensio
recipit in aliquid
dedit intercedere
ad hoc non e. n. i. s.
n. d. e. m. g. d. d. i. a.
recipit extensio
habet partem
p. t. r. i. t. a. t. i. v. a.
sine exhibitiva
p. t. r. i. t. a. t. i. v. a.
q. u. a. n. t. i. t. a. t. i. v. a.
s. u. b. t. a. n. s. a. n. s.
u. l. i. t. a. t. i. v. a. e.
dedit et p. t. r.
p. t. r. i. t. a. t. i. v. a.
n. o. d. e. l. l. e. t. p. t. r.
p. t. r. i. t. a. t. i. v. a. e.

Talem si: extensionem entitativam non esse veram
 et deinde esse mixtorem. p[ro]p[ter] q[uo]d d[icitu]r q[uo]d n[on] p[ro]p[ter] q[uo]d
 Contr[aria] extensio entitativa ne q[ui]ntas q[ue] e[st] d[ist]inctio
 recipiatur in aliquo d[ist]inctibili d[icitu]r sic tollat[ur] p[ro]p[ter] q[uo]d
 debet intercedere inter recipiens et receptu[m], sed
 ad hoc non e[st] vera extensio entitativa. q[uo]d nullo
 modo. m. q[ui] d[icitu]r a catharicis. p[ro]p[ter] m. ad hoc al[ia] p[ro]p[ter]
 recipiatur extensivem quantitativam fact[um] e[st] q[uo]d
 habet partem partem ad illa recipienda vel
 q[ui]nt extensibilis, al[ia] h[ec] tollit et ablat[ur] exten-
 sione entitativa. q[uo]d non est vera. m. p[ro]p[ter] m.
 q[ui] ad recipienda partem p[ro]p[ter] vero extensio
 entitativa sequitur q[uo]d corpus al[ia] ad recipienda
 ut circumscriptum deberet et h[ec] in se al[ia]
 ut entitativa, et ut recipit al[ia] mens partem
 deberet et p[ro]p[ter] entitativa al[ia] d[icitu]r sed h[ec]
 esse falsu[m] apte p[ro]p[ter] q[uo]d. q[uo]d ad recipienda partem
 non debet q[ui]nt extensivem entitativa partem.
 P[ro]p[ter] m. si q[ui] extensio entitativa sit mixta

in subiecta ablata quae ante quidem non sit esse
compositio partium integralium et subalternarum in
subiecta ergo ante quidem est in seipsis extensio entis,
habita pro ans. compositio partium integralium
et subalternarum est accidentalis ergo non est ante
quidem. quia pro. quia quidem est in accidentis ergo
si illa compositio est accidentalis non sit esse
ante quidem. pro vero ante illa compositio par-
tium integralium et subalternarum non sit
ex actu et potentia simpliciter ergo non est subiecta aut
essentia, sed accidentalis. quia pro. pro ans. una
pars non consistit alia in certa specie, neque dicit illi
esse, neque recipit in illa tunc actus in potentia ergo
non est compositio ex actu et potentia simpliciter et ergo
non est subiecta, sed accidentalis compositio. Causa
maior sicuti u.g. ablata quae uidetur est simpliciter vel com-
posita sicut simpliciter ergo est inuisibilis. y tu
nudi aut Carraus si composita, ergo uidetur
composita quae uidetur. non ergo quia haec sit ex actu
et potentia simpliciter quae est in eis maiorem et formam
subiectam

Substantia, man non e quoniam p[ro]p[ri]a, neq[ue] p[ro]p[ri]a
 r[ati]o. q[ui]a h[ab]et e[ss]e ex s[ub]s[ta]ntia et accid[en]ti. q[ui]o non o[ra]t
 ante q[ui]ntum q[ui] e[st] p[ro]p[ri]a accid[en]ti. Deinde ubi non e[st]
 q[ui]a compositio neq[ue] et q[ui]a r[ati]o q[ui]o man o[ra]t
 indivisibilis et non composita integraliter collecta
 q[ui]nto. P[ro]p[ri]a Idem r[ati]o p[ro]p[ri]a de h[ab]et n[on] q[ui]o a[nt]e
 non e[st] extensa ut docent p[ro]p[ri]a. q[ui]o illa entitativa
 extensio q[ui]a ponunt contrarij s[ub]s[ta]ntia q[ui]nem[us] man
 atq[ue] man de se neq[ue] h[ab]et extensio nem. q[ui]o p[ro]p[ri]a
 entitativa p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a m. s[ub]s[ta]ntia. una pars
 extensa e[st] distincta ab alia extensa. sed Er[go] d[icitu]r
 q[ui]nem[us] q[ui]nem[us] et aliqua forma, man a. p[ro]p[ri]a
 se nulla forma h[ab]et. nec actu sufficientem ad
 distinctionem. q[ui]o de se non h[ab]et partes exclusas.
 Dicitur. Manu de se h[ab]et actu entitativu. q[ui]o
 et distinctionem out. P[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a actu entitativu.
 q[ui]a no man tribuim[us] non q[ui]a sufficientem
 ad distinctionem entitativa vel extensio nem

alias

ab illo *scilicet* meam rationem eam qua prius non
 praeceperat. *Quod* Scholium niter argumentum esse
 lonam. ad inuicem rationem. *Quod* licet *scilicet* *scilicet*
 prius non intelligat autem quatenus in ratione *scilicet*
 protuberantia veritate partitalem extensionem *scilicet*
 tu non intelligit in ratione partem actualis ab
 parte, idcirco, si *scilicet* auferretur *scilicet* quatenus alibi
 vel alimendi aut ab utroque non potest fieri
 mutatio, ergo sine parte *scilicet* non potest actu
 esse pars integras.

Alii esse *scilicet*. Si *scilicet* auferretur à toto Oceano
 negotium hinc manent ibi *scilicet*, vel
 non. hinc in *scilicet* non potest. *ergo* *scilicet* *scilicet* *scilicet*
 ablati parte *scilicet* partes extensas. *scilicet* in. *scilicet* *scilicet*
 non *scilicet* potest *scilicet*. *scilicet* *scilicet* *scilicet* *scilicet* *scilicet*
 tota *scilicet* illa *scilicet* in puncta *scilicet* *scilicet*
 visibile, hinc a. non *scilicet* potest. *ergo*. Deinde si
 Oceanus *scilicet* in *scilicet* sequeret *scilicet* *scilicet* *scilicet*
 libens una gustam tota Oceanum exhaustum
scilicet tu fuerit absurda. *ergo* et *scilicet* *scilicet*.

Hoc

Hec argitur nomen sedit ab Anty. 70. Felicia e
Fonseca 5. milia. 13. aperendis eas partes fustis
allata quae effluvias in puncta atq. ibi q. con,
frise mansuras. In hanc sedit non placet.
nam ille amplius in puncta et per m. localis.
In puncta q. m. localis fustis hinc quae fustis
et Felicia localis ut in scriptura hinc quae fustis
negl. ego deinde de punctis remotiores non acci,
deinde in instanti q. motu localem ut aperit
transca. si in die auffer ut à tota Europa
quoniam illa fustis terra q. de Roma non se trans,
se vel in instanti ad illa terra q. in Burgi-
ney. et lere in hinc quae puncta et v. puncta
ita inter se generant ut in puncta eorum puncta
in puncta hinc quae in puncta q. frise q. manent.
Relicta 70. Felicia Fonseca 70. ad argitur
In puncta capite tota Oceani manent in puncta
puncta, ad puncta. negl. q. puncta fustis
effluvia aut ad puncta atq. ut ut recte localis atq.
q. fustis quae recte puncta non sit & minus manent,
Sed ex

Sed ex non magna fit magna si non extensa.
 Ita et quod omnibus partibus non fit ex maiori minor,
 ut si li magna non contrarij, sed ex magna vel
 extensa fit non magna, vel non extensa.
 et ita ablata parte non effluunt illa partes
 ad situ alicuius puncti. cum nec fluxus, nec
 fit illa parte esse sine parte maneret et persistit
 in indivisibile in plures partes nisi grande vel
 non in partes suas partes, tam phytas quam
 metaphysicas ut Iudicium et fenum. genus
 et materia. Quod est. Illa partes ablata persistit
 et in alicuius loco est, indivisibile. et
 rediret ad situm alicuius puncti. Quod est
 et est in loco cum unum punctum, et tunc est
 modo in loco nec est sine parte et per se
 est absolute. Cum ergo persistit tunc caret
 in parte, non est in loco cum unum punctum et
 quod non potest redire ad situm alicuius puncti.
 Quod est. Illa persistit non annihilatur
 ergo maneret in rem sua non et est est

in aliquo loco. **Q. Cum** magis **Jo.** de illi.
 quibus. **sped** in loco **definitur** huc, ita **sped**
 hinc et **non** alibi. **Ca.** **sped** in loco **cir** **cum**
no: **ghy.** **Q. 20.** **Con:** **aut** **si** **q** **q** **same** **substa**
non **annihilare** **neg** **tra** **q** **sped** **in** **loco**
cir **unus** **phus** **sed** **in** **in** **non** **non** **sped**,
ut **pars** **totus** **universi** **non** **tra** **in** **loco**
in **loco**, **sicut** **docet** **theo:** **de** **Angelo** **pro** **ofide**
casu **q** **nullitas** **optr** **caus** **nir** **huc** **nam**
optr **hinc** **et** **Angelo** **nullitas** **sped** **q**
non **factis** **existendi** **in** **loco** **in** **Angelo** **et** **op**,
ph **caus** **nir** **huc** **optr** **in** **optr**. **Ad** **altem**
q **de** **Q. 21.** **Con.** **q** **in** **illo** **casu** **Oceanus** **non**
hinc **gubtas** **neg** **pot** **libi** **aut** **De** **gluti** **n**
cum **non** **sped** **in** **loco**, **et** **ghy** **non** **pot** **me**,
non **hinc** **modo**.

Qui **ies** **20.** **Ex** **non** **fontis** **fontis** **illa** **q** **di**
fontis **realiter** **epa** **eadem** **realiter**, **et** **sa** **q**

fund

sunt eadem realiter, distinguuntur realiter, alij hec
 te in parte. Jo. pto. sequenda. qd qd nunc caput
 in Petro distinguitur realiter a pede illius, aufferat
 quantitas, tunc non amplius erunt distincta
 huc dico ut supra dixi. et e. gtra. Penam
 fulita sine quantitate tunc ita nulla e. di,
 p. hinc et postea introducens quantitas in sub,
 statim tunc illa q. antea erant eadem postea
 distinguuntur realiter.

R. N. sep. ad pb. dices q. qto aufferat quantitas
 tunc definiunt se caput, brachia, et pedes,
 q. pto fulita definiunt hinc partes, unde non sunt
 realiter eadem qd antea distinguuntur, nec
 postea distinguuntur realiter q. antea erant eadem
 qd rae realis distinctio et identitas versantur
 inter partes et ceteri sunt in partes illi non e.
 distinctio nec identitas. His q. mixtis de parte
 agendum restat de continui compositione.
 Antequam a. declarare utrum quoniam declaratur con
 quentia ea minus inimitabiliter distinguenda e. p. n.

on

infinite. Aliam ratiōem apud Th. loc. cit.
quæ probat Deū esse infinitū sicut etiam
dicitur e sūm esse, et non habet acceptū in aliis
quæ. gōte infinite sicut etiam. hunc ratiōem latius
examinabimus prolixo loco. Procedit gōtens
dubium de infinito non in gōte sicut ut sicut, sed
in gōte sicut creati. utrum scilicet aliquid ens creatū
pōt dari in ratiōe nāa quod sit actu in finito vel
sicut etiam, vel sicut quantitativum aut magis.
Indicem ad p. huius respōditur sit.

Conclusio Prima

Naturaliter non potest dari infinitum
in actu.

Contro e cōtra nōtes ees d. quæ dicit Scotus c. 5. d. 6.
d. 5. th. 1. p. 9. 7. a. 2. 3. 4. Qui enim extensio theo-
logis huiusmodi ens infinitum actu cognoscit scilicet,
extra illud nō nihil actu infinitum quod sit.

Pro Contro ratiōe. Omnis res creata existens in unum
nāa habet finitū et limitatam etiam, gōte huius
et limitata accidentia, limitata quantitativum
et extensivum. pro gōtens. limitata etiam
sequuntur limitata accidentia, nōne magnitudinis
et extensivum et sicut gōtens, ratiōe nāa d.

accidentia:

accidit non excedat finem suum, neque passio-
 nes eorum in seque quoniam aut. autem per. et
 res creata quod est gratia et distans et finis sub aliquo
 certo principio. sed quod est gratia et distans habet finem
 tam et limitatum nam et eorum quod finis autem non.
 M. de se potest. quia nulla creatura tantum est perfectionis
 et actualitatis ut non potest in illa aliquid recipere
 quod habet et gratia. quod in qualibet re dicitur
 gratia, et distans gratia. M. et potest. quod gratia est
 limitata finis. sed quod libet res creata habet
 nam gratia per distans ad certum finem. quod est
 finita et limitata. et nota quod hinc certe uti
 et apte ex ratione colligitur, debet intellectus qui dicitur de
 infinito in actu finem eorum, quia finem acciden-
 tia magis quoniam. M. de se potest. quod est gratia et distans

Conclusio Secunda.

In rebus natura non potest dari corpus actu
 infinito finem magnitudinem vel exten-
 sione. neque dari potest multitudo actu infi-
 nita. p.

Centio

Insufficiēti partibz intrinseca linea. d' hoc pto ultra.
Quia si duo partes q' d'ntur sint g'nerales et unitae
alij enean supradictis indistinctibz. scilicet q' inter
g'nerum et contiguum nulla sit distinctio. hoc a.
Dicit nept. cum haec duo differant sp'it' q'.
in p'p' pto sup. III. si duo partes h'ntur u.g.
sint g'nerales et unitae alij aliquo intrinseca
intrinseca g'nerante, tunc g'neritas, tunc g'i,
unitas illam partem tm impertatit q' sint eisdem
natae et non distent inter se. sed hoc et repit in d'udij
h'ntis g'neris q'o nulla est q' distinctio inter
contiguum et contiguum. Et nota q' p'nt d'icimz
lineam conueni ex partibz h'ntur ex intrinseca
libit' g'neritate. Ita d' d'icimz g'neritatem conue
niēte lineis h'ntur q' intrinseca g'neritate.
et eorū h'nt q' intrinseca g'neritate g'neritatem
iem.

P'nt q' pars estis. Insufficiēti et d'nt aliquas
extensio infinita. q'o est extensio e' finita et loca
minuta. d' q'o d'ntur g'neritas et extrema illa
form.

terminantia. - ut utray, q' g'na. si n. non h'ant
 fixu aliquem terminu claudendum extensio,
 non, sed infinita partu, q' t'ri non p't. p'to
 eadem pars 20. Corpa physica p'nt se tangere
 vel esse g'igna ut docet Aris, et g'igna sunt
 quoru ultima sunt simul; et g'igna sunt quoru
 ultima sunt non, sed non p'nt esse g'igna p'ter
 partem. 20. p'ter aliq' indivisibile. 20. dant indivi,
 silitio terminu natura in g'nicu. 20. p'ter m.
 partu g'nicu sunt in infinita divisibiles. 20
 non h'nt neq' ultimu neq' p'm. 20. cum g'nicu
 vel g'ignitas debeat fieri q' ultimu et p'v.
 his g'nicu non habeant ultimu, et q' in p'te p'v.
 his sunt neco debet fieri q' aliq' indivisibile.

20.
 Ut tunc quo ad utray p'v. Et dant aliq'
 corpa p'v'ntu, et aliud p'v'ntu et se g'ingere
 tunc non p'nt se g'ingere in aliq'na parte, sed
 tunc in aliq'na indivisibili. 20. in g'nicu sunt ad mit,
 tunc indivisibilia. p'to aut. supponendo q' ille
 g'nicu

corpore in indivisibile in qua forma profunditatem
 non a. forma longitudo et latitudo p. quo dicitur
 quod indivisibile a. velis non accipitur p. ille
 p. q. card. et indivisibile sed p. ille q. licet sit
 indivisibile forma una ratio se tu indivisibile
 forma aliam p. ut hinc et indivisibile terminus
 natus et g. hinc p. p. hinc q. licet sit dicitur
 tunc forma longitudo et tu indivisibile forma
 latitudinem, et forma hinc ratio g. hinc et hinc
 natus p. hinc.

Conclusio Secunda.

Indivisibilia reperta in locis non tam terminis
 natura quam loci mutuo sunt realia
 et non hinc hinc p. p. hinc illa de fig.
 naturam.

Hanc p. hinc quodammodo admittentes quidem indivisibile
 sitibus in g. hinc dicitur tu non esse realiter
 illi, sed hinc p. hinc et nihil esse aliud quam
 meras negationes vel privationes ultionis negationis
 sed Cato una p. hinc hinc p. hinc.

d

d' rati q' illa allata apte eam g'nerant, nam
realtiter unice d' g'nerare aliud realiter q' ter,
minare non pot' fabricari in mem' p'vate
vel ente rati q' h'c oia h'nt rati eff' rati
peritum q' ab ente rati d' p'vate p'vate vel p'e
non pot' p'vate. q' certe vera. Supposito n.
q' h'c indistinctio fuit rati d' non t' fabricari
c'at' p' rati vel p'vate. Dicitur rati
Ita fuit actu in Continuo, om' vero in p'vate
t' p'vate fuit.

Conclusio Tertia.

Indistinctio termini rati q' d' am fuit actu,
quidam p'vate in continuo.
Certe facile p'te. Non enim era p'vate actu
terminant, sed p'vate terminare si fuit d'vate
g'nerant. q'.

Conclusio Quarta.

Indistinctio continuata actu fuit in g'nerant.
Ita certe. In Continuo p'vate actu fuit g'nerant.
Fa

hoc et unita go acta hnt aly ghrmans qe in
 diuisibile. geyra p. h. ans e acta. p. h. g. supra
 et latig nre. Natur hnt circa hunc. In
 quita scilicet qdum spe in diuisibilita qe acta
 ghrmant, et hnt non actu hnt mixta qe hnt,
 sunt vero alia qe acta hnt mixta qe hnt,
 ghrmant et hnt ghrmant in petra ghrmi repul.
 hnt, ex diuisi ghrmi mudo nra exaltando.

Conclusio Quinta.

Continuum non componit ex solis in diuisibi;
 tily sed p. h. illa hnt p. h. hnt.
 Certe Certe. p. h. ex hnt hnt. uti ait. At
 vero nra, ghrmi hnt p. h. ad p. h. hnt, aut
 ipm nra ad nra ipm ut ex hnt hnt longi
 hnt aut hnt, ghrmi nra hnt nra hnt
 e eodem ghrmi, nra p. h. a. hnt linea et
 nra ipm et nra nra hnt. Idem dicit
 Di. Th. p. h. hnt hnt hnt hnt hnt
 hnt p. h. hnt hnt hnt hnt hnt hnt
 ex quinq; p. h. hnt hnt hnt hnt hnt
 hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt
 hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt

Tertia.
 Quarta.

ptr. scilicet qd que partes sunt plures eo magis
lata. qd linea composita ex quibus punctis
longum ex partibus est maior altera qd est compo-
sita tunc ex quatuor. n. vero ptr. puncta
illius qd tunc additur non sunt partes. qd linea
vix illis non sit divisa in maiores partes. qd
non sicut maiorem. qd linea non componitur
ex indivisibilibus. **Ptr 20** Si linea componatur
ex indivisibilibus scilicet qd motus tardissimus non plus
spatio sumeret in transendo alij spatio qua
motus velocissimus, atq. haec est falsum. qd. ptr. scilicet:
si daretur linea qd tunc duobus punctis et illa
fuerit motus tardissimus et velocissimus, tunc in eo,
dem spatio spatio in quo motus velocissimus transi-
vit medietatem illius linea, transit et motus tardis-
simus. qd. ptr. aut. illa media pars est indivisibilis
qd punctum. qd tunc sumitur nunc in spatio quolibet
modo in transitu illius et idem est de utroque puncto.
qd idem spatio spatio sumeret uterq. motus.

Ptr 30

Pto 30. Ceterum cum sit tota et indivisibile in se
 indivisibilia ergo illa ex quibus componitur debent esse
 indivisibilia. quoniam si partes, alias nec esset indivi-
 sibile nec esset alia indivisibilia in se, sicut ultra.
 sed punctum sicut indivisibilia ergo ex illis non
 componitur spiritum huiusmodi et partibus.

Pto 30. Unum indivisibile additum alteri non facit
 magis extensivum ergo. linea non componitur ex in-
 divisibilitatibus. quoniam si. quoniam linea est magis
 et major extensivum. cum sit unum unum indivi-
 sibile additum alteri vel attrahit illud sit se totum
 vel partem. non sit partem quare indivisibile
 carens partibus. ergo sit se totum. ergo non exten-
 dit lineam facitque nec maiorem. pro quoniam ergo
 hinc est in eodem loco cum altero in actu,
 ergo ergo non facit maiorem lineam extensivum.
 pro ultimo Ceterum ex principiis mathematicis.

Pro linea sit divisa in duas partes aequales,
 abt

aly hec non pot fieri si componeret rix indivisi-
bilis m. e. extra. p. m. nam demum aliqua
lineam gestantem hily vel gny. punctis, tunc
non potuit dividi in duas partes equalis. vel
n. una pars habet duo vel tria, altera vero unum
vel duo. q. puncta q. t. vel aliud intermedium
e. indivisible. q. Et hoc tunc omnia intelligit et
de aliis q. hinc venie de p. p. et cap. p.
Quos q. hinc q. se hinc in hinc p. hinc in q. hinc
cum illi realiter repant et ea dicit q. hinc
non componi ex indivisibilibus hinc ex partibus
integrabilibus aut q. hinc, sed hinc ex reatibus et
terminis q. hinc q. hinc integrabilibus; hinc sic
patent ex dicit. Imprimis q. hinc sunt partes
integrables q. hinc, q. hinc non sunt partes mate-
riales p. hinc, vel n. sunt partes q. hinc p. hinc, vel
metaphysica, neutra dicit. q. p. hinc non p. hinc,
q. hinc unum punctum debet hinc rix formae
aliud rix materia; illa n. sunt partes p. hinc.

dy

atq; hae nupl dicit qd pto m. qd non pt aprigiani
 rae gnare hu punctu habeat rae forma aliud
 raeu forma aliud raeu mae, simul n. oqno,
 ha go, neq; simul patus estis metaphyca pto.
 qm estis meta phyca pto pto in raeo de
 qno pto ut pto in diti raeo lras, sul punctu
 nupl sic qd can de linea. pto m. factu e dicit
 re linea e punctu. alias linea est indivisibilis
 sicut et punctu, sicut et factu e dicit, sup;
 sicut e linea, ul corpus a superficie, ul de se
 pto. simul go in qd mae est indivisibilis inq;
 neq; et lerrning pntu integratu. sicut de unio,
 ne qd in corporeo aut sicut lib: 7. dicitur.
 qm se non sit pars estis, sul raeo pntu.
 neq; oblat S. Th. qm: 3. uti docet q in stan,
 ha qd qd mae temp; sicut de substantia qm. neq;
 et dicit lib: 7. posteriori cap: 7. uti apert, punctu
 dicit de linea in se modo dicitur q se; neq;
 oblat inq; qd S. thomas tm null q in stan

in hinc se habent sicut modo unius generis
 partes substantias; in status n. Inas partes hinc inter
 se unid et idem. Et de substantia hinc sicut unid et
 de substantia hinc, nec ut pars estis sub ut nec.
 Artes et nō est unid mult qd in qd modo dicendi
 qd non tū prout partes estis, vel substantias
 sub et nec latius partem. unde hanc qd non
 ē in qd modo dicendi qd. hoc ē qd unum
 ex materia et forma, uti unio estis qd de
 hinc; ita et in qd modo dicendi qd et sequens
 qd, linea estis et terminat punctis in quibus
 punctis potest de linea nec hinc pars estis, vel
 ad substantias illas, vel hinc et sine quibus partes
 linea consistere requirunt.

Conclusio Ultima.

Indivisibilia hinc distinguuntur realiter a partibus quas
 continent et terminant et et a se invicem.

Et ex illo axioma qd potest ab invicem separari
 formaliter, sed punctis et partibus potest ab invicem

Separari

quod existere separata à partibus, quoniam glabris, sicut
pud & distinguantur hinc medij ab eis. quod sumptis
facile potest alterari. Modus namque potest et figuratus existens
sine re modificata. quod si puncta habent rationem medi
regi partium generum non potest existere ab illis separatim
potest enim inveniuntur hinc rationi et terminantur, sed hoc est
modi esse. quod demote est quod distinguantur à partibus hinc
res à re, et hinc tunc non sicut quod puncta separata existere
ut potest in materia in forma sicut in figura et quod.
et hinc inveniuntur quod si inveniuntur sunt medij partium quod unius
sicut de nullo alio inveniuntur inveniuntur. Et nota sunt
inveniuntur et de inveniuntur hinc generum quod manent
quod successum.

Qui dicitur quod in generis non datur puncta terminata,
hinc nec generalitatem quod nullo datur illi puncta. potest
autem si dicitur separata puncta sicut terminantur à linea
linea manent terminata sunt et si per nunc sicut
puncta à linea. quod sicut puncta puncta terminantur,
non generum potest autem. puncta datur linea nec factum
non nec non. quod in datur datur non factum magis
quod

p[ro] allato puncto manet linea terminativa. p[ro]
 idem de puncto g[en]erativo partes sine s[er]p[en]s
 unius. p[ro] non indigent puncto g[en]erativo. p[ro] aut
 partes s[er]p[en]s unius puncto g[en] et p[ro]t h[ec] modo unio
 inter se. **Co[rr].** Omnis res corporea s[er]p[en]s et finita
 et terminata g[en] non eget in s[er]p[en]s terminatio
 p[ro] aut. o[mn]is res corporea ex se non h[ab]et q[uod] sit infinita
 aut indeterminate. g[en] h[ab]et ex se q[uod] sit finita et terminata,
 nata. divide s[er]p[en]s pars g[en]erati ex se h[ab]et q[uod] sit finita
 ante punctu[m] g[en] ex se h[ab]et q[uod] ulterius non extendatur
 ex se g[en] erit finita.

R[ati]o. p[ro] N. aut q[uod] ad utramq[ue] partem ad p[ro]m
 p[ro] h[ab]et aut. manet terminata negativ[us], Con: aut
 p[ro]hibe N. et idem et d[ic]ere q[uod] in illo cap[itu]lo linea
 non q[uod] sit infinita termin[us] nec p[ro]hibe q[uod] sit et recte
 alij videtur. **Alij** B[er]t[ol]o ad S[er]p[en]s: Q[uod] non p[ro]p[ri]e
 a linea s[er]p[en]s punctu[m] illij terminatiu[m] sed q[uod] sit de
 h[ec], q[uod] saltem non approp[ri]at q[uod] punctu[m] s[er]p[en]s a
 linea et d[ic]itionem. p[ro] s[er]p[en]s et bona. saltem n[on]
 q[uod] in h[ab]et p[ro] s[er]p[en]s punctu[m] terminatiu[m] a linea
 et

nem in alio q̄ nichilificum enim non est acci denu
 tu non est ens q̄ se manens, si non in alio positum
 ga hec est subiectum (q̄ ut supponit non ad se
 sed seceret q̄ se subiectum negativum hec non in hoc ens,
 Dices contra. finitum et terminatum est tu dicit
 finitum negationem ultionis extensionis q̄ non potest nisi,
 uti positum terminans. - R. Diff: aut finitum
 et terminatum ad adequate finitum tu dicit negationem
 N. aut. in ad adequate finitum ten: aut. finitum nisi
 in ad adequate acceptum dicit negationem vel carentiam
 termini. q̄ hec a. dicit partes infinitas vel abigit
 aliquid reale q̄ fundamentum huius acceptum est et
 finitum et terminatum in ad adequate finitum dicit
 negationem vel carentiam ultionis extensionis q̄ hec
 hanc vero dicit et positum finitum q̄ q̄ finitum
 q̄ nichilum terminatum. Contra. ut q̄ dicitur in
 finitum et terminatum q̄ dicitur q̄ finitum resultare duo puncta
 terminatum et q̄ finitum dicitur duo puncta
 terminatum et resultare unum finitum nam est
 q̄ hec et illa duo puncta finitum non est realia
 q̄

ge debent hinc actionem nemine realium sui p[ro]ductio[n]em.
 sed nulla e[st] illi actio p[ro]ductio[n]is sed destructio[n]is. ge
 hinc non resultabat hinc puncta realia ne q[ue] p[ro]p[ri]etas
 momentis finit[is] et terminata alij; alijs punctis p[ro]p[ri]etas,
 dedit. Q[ui] Cor. aut[em] et d[icit] q[ui] p[ro]ductio[n]is q[ue] d[icit] N.
 p[ro]p[ri]etas. q[ue] accidens e[st]: ad m. p[ro]p[ri]etas d[icit]
 illam actionem terminatam hinc e[st] q[ue] accidens illij
 nemine puncta. hinc non d[icit] actio nemine p[ro]ductio[n]is q[ue] d[icit]
 illij sed p[ro]p[ri]etas hinc d[icit] et sequit[ur] p[ro]p[ri]etas resultat.
 puncta alij; ex ip[s]a n[on] puncta quant[um] p[ro]p[ri]etas et
 fit in figuris ablati n[on] una figura e[st] corpe p[ro]p[ri]etas
 p[ro]p[ri]etas n[on] hinc nemine actionem resultat nemine figur[is],
 in in corpe ex ip[s]a n[on] p[ro]p[ri]etas.

Obi[er]t[ur] c[on]tra. Si in continuo d[icit] puncta eor[um],
 terminata sequent[ur] hinc infinita puncta hinc alij; hinc
 e[st] falsum ge et id ex quo sequitur. p[ro]p[ri]etas hinc in
 continuo sunt infinita partes p[ro]p[ri]etas etiales ut videtur
 nihil videtur infra: ge etiam sunt infinita p[ro]p[ri]etas
 q[ue] illas partes continuatas. q[ue] a. hinc fit aliquidum
 p[ro]p[ri]etas ex d[icit] ubi d[icit] p[ro]p[ri]etas d[icit] infinitum in
 actu

actu.
 Cor. Casp.
 p[ro]p[ri]etas d[icit]
 hinc p[ro]p[ri]etas
 d[icit] hinc
 non nisi in p[ro]p[ri]etas
 Obi[er]t[ur] c[on]tra
 hinc p[ro]p[ri]etas
 e[st] alij; re
 p[ro]p[ri]etas hinc a
 p[ro]p[ri]etas hinc
 accidit q[ue] n[on]
 hinc p[ro]p[ri]etas
 p[ro]p[ri]etas hinc
 p[ro]p[ri]etas hinc
 receptam nemine
 de hinc d[icit]
 videtur, non

actu.

PO Con: Conseq: et N. m ad statum vices non esse ab
 fundum admittere infinita puncta vel infinitas par-
 tes proportionales et qd non est et absurdum
 admittere infinita puncta qd dicitur in rae nexy,
 non vero in rae entis.

Thesis 20. Puncta reperta in continuis vel
 sunt substantia vel accidentia neutrum pot. dici qd non
 sunt aliquid reale. pot. qd non. pot. m. non sunt
 substantia alius accidentis componendi ex substantia et
 quidem intrinsece q. absurdum e. nec etiam sunt
 accidentia qd nullum hnt formam q. pot. vel m.
 hec substantia est aliquid indivisibile, vel indivisi-
 bile neutrum dici pot. qd. aut pot. qd nulla est
 diffinitio inter substantiam recipiens et inter formam
 receptam neq. id est aliquid indivisibile qd
 de hec terminum potestur, om. est substantia vel ac-
 cidens, non substantia vel sup. constitur

ge

q̄ accidens. tunc ultra. Vel hoc accidens
reipertur in aliquo indivisibili vel in
fili, non divisibili quod patet. neque
in indivisibili. q̄.

R. ad argum̄ dicto q̄ puncta sūt accidentia
in completa et in q̄ facta sūt suam naturam, ad
in pugnātem huius dices, habere puncta suam
sūt se substantiam, q̄to et vel hoc substantium
est in te vel indivisibile R. Esse divisibile
ad huius in pugnātem dices q̄ partem nō requi-
sitam ex parte substanti in p̄ti in ordine ad
accidens completum et quod r̄e sui in haret
puncta a. cum non r̄e sui, sūt r̄e linea exi,
stant in substanti bene potunt concedi sūt puncta,
cum esse aliquod indivisibile q̄ substantiam lineam
quā componunt et aliquod indivisibile.

Qub:

418

Dubium Secundum.
An continuum actu habeat
at et realiter partes secundum
rationem formalem partium.
Et an partes proportionales
continui sint finitæ
vel infinitæ?

Sensu quæritur, an continuum componatur realiter
ex partibus, quæ non tunc in parte sunt et actu habeant
realem rationem partium. Quod erat hic
necesse decidendum cum n. supra dixerimus
continuum non componi ex indivisibilibus
tamen partibus, et quoniam hæc partes apud
res phisicas sit non dubium, plane spectabat
discutere an in continuo actu remaneant partes

et

si quibus se habeant in illo quod unum respicit
Notum est sitigeriter in quibus sunt tres partes
duplices rerum partes quodam vocantur par-
tes aequales quodam vero proportionales.
Aequales sunt illae quae sunt aequalis magni-
tudinis aequalitatis partibus aequidem quibus
licet aliquibus sumantur ad aequant totum
quibus illud quod exhaerent ut si una de extra
aliam mensuratum quae illam. Unde rae primi
vocari solent aliquotae partes, quae si
aliquibus sumantur ut exhaerent, ad aequant
totum quibus. rae vero secundae, quae si una de
extra aliam vocari solent partes non com-
municantes. Partes vero proportionales sunt
illae quae in partibus aequalibus includuntur et cum
illis corant, ita ut sunt medietatis medietas
partis, et ex parte medietatis medietas rae
tres solent proportionales et et minores et
minores, quae cum proportionem quendam
componunt totum et quae in maiori minores
sunt

sunt in
minores
hanc partem
medietatis
itaque
aequalis
magnitudinis
discrepant
si vero
dies medietatis
vocari solent
partibus aequales
corant, medietatis
proportionalis, rae
componunt totum
ita non in
his in quibus
aliquibus pro
non partem
subdividentur

sunt in clauso et in minoribus ad huc alio
 minores quā illa fuerunt, quoniam, extra
 hanc partem sit una ulna. Similiter in duas
 medietates vel duas medietates ulnas, tunc
 ista oba medietates sunt et sunt partes
 aequales vel aliquotae quae sunt aequales
 magnitudinis et si aliquoties sumantur
 adaequant tota ulna, unam extra aliam
 si vero similitudinem quilibet medietas in duas
 alias medietates, tunc illa medietates
 vocari solent partes proportionales quae in
 partibus aequalibus includuntur et cum eis
 coequant, unde tales partes non sunt propor-
 tionales, resp. alterius medietatis unam quā
 componit tertiam duplo maiore, quae in
 illa non includitur, sed resp. totius medietatis
 in quā antea includebantur. Ex quibus
 colligitur quod partem proportionalem ut sic
 non potest certare et dicitur minoribus mag-
 nitudinibus, sed in determinata et quasi
 g. f. s. a. m.

confusam. Ut Cellij. Quod licet partes
partibus multiplicentur et in infinitum non
efficiunt maiorem extensionem. Quare
non recipiunt sui partem partem in
glimus actu infinitas. Hic notandum sit
Conclusio Prima.

Continuum non est entitas simplex ca,
rens q' actibus into partibus q' illud actu
et realiter componant.

Conte et gra anti quae partes dicentes q'
num esse entitatem simplicem nullam
hinc partes, nihilominus in esse indivisibile
in se indivisibile, q' si: ab illo pot' extrahi
semper maiores et minores magnitudines
q' similes. Et si cum tota componant sunt
quasi oia partes q' sunt minores, et q'
ab illo extrahi pot' hinc in esse in parte illig
et in summa no hinc isti autem ystrum non
hinc actu partes sit hinc in parte.

Veni

Verū sententia nra venior e et corior in schola.
 pte 2o ex tite 5. mel: capi: 13. ubi agens de
 quantitate in eā ait. Quantū e divisibi,
 ne nī ea q nī sunt querū utruq aut sū
 pta nra qd d qd aptū e epe. unig
 loci explicatū vide in tractu. de quantitate.

Pro nunc ex isto loco sū argtr. Quantū
 nra divisibile nisi in partes. qo partes
 ei nī sunt. pte qyua. Si n. illa q nī pta
 divisi ei nī sunt, et illa divisibilia sūnt par,
 tes partes ei nī epe debebunt. aut nra
 pte. nihil nī pte divisi nisi in suas par,
 tes. ultra. sū in epe et actu epe sūnt oī
 nra et idem. qo si partes nī sunt qnū,
 actu erunt in illa qyua pte. pte sūnt pte.
 q aliquid sūnt hū in pte nra nī illi in epe,
 qo in epe et actu epe erunt idem. aut pte
 in illo q nī pte nra hū multas feras
 tali n. non nī sunt feras. qo.
 Pte 2o ex eodem arte depmēte qmū
 nī pte. quantitas hū modo.

Conti,

Continuum est cuius partes copulatae termino eor
go continuum actu erit illud cuius partes actu copulatae ad negre,
vel actu copulatae, nisi actu sint. go. hanc sententia
e d. th. 5. met. lect. 5. Vbi dicitur hanc esse
differtiam inter qtu et copia mixta q copia
mixta refertur in elementa q non sunt
actu in mixto sed in dicitur huius ut in lib.
de generat. in dicitur go.

Phr 30. Continuum vel e totu integrale
compositu ex partibz integranz vel
simplex carens totu corpore, alij non
e qd simplex. go compositu. m. ptt. non
n. dat mediu. ptt. m. ab entitate simplici
impossibile e q extra hanc plures entitates in
illo gre in quo e simplex, sed a qtu
extra hanc plures entitates q si cum aliis
uniusq integranz alius totu. go qtu unius
totu integralis in rat, e compositu.
ptt. m. apte in aqua, q dicitur in plures
entitates

entitates parciales et hae si cum aliis
 coniungantur faciunt aliquid totum integrale
 et hae non secundo quia erit vera et distincta
 antiquam rem expressa non erit pars
 utriusque in unum fit .q.

Conclusio Secunda

In Continuo actu dantur partes sicut rationem
 fructum partium realiter inter se distinctas.

Hae secundo inferuntur ex ratione penitus maioris
 claritatis gratia. Item ex causis et videlicet
 sessione et. ubi de Christo existente in sacramento
 altaris ita definit. totum et integrum corpus

Christi vere continetur in tota hostia consecrata
 et in qualibet eius parte. sed nec per illi
 continetur actu sub qualibet parte hostiae nisi
 spectat illi actu partes .q.

Item ex nota. Nam ut quodlibet exprimitur
 mineralia et alia sunt maiora et minora
 sed haec non contingit per acquisitionem novam
 substantiae sicut totius, vel per amissionem partium.

3o qd acceptum vel receptum aliquam partem
3o in ultimo sunt actu plures partes.

Pr 3o Conto rae. Media pars ulnae distin-
guit realiter ab alia media parte illig. atq
non distinguit inquam totum a toto. 3o inquam
pars a parte. m. gabat. pr m. oia qd compe,
mut aliq totum vel non distinguit realiter
vel ptt in compositione totig metaphysica,
vel si distinguit realiter nequeunt aliter
distingui qua q media partem. 3o si par,
tes ultimi distinguunt realiter, distinguunt
inter se inquam partes et partes. Quod vero
distinguant realiter ptt apte. nam ptt ab
in in eum separari q unum. 3o antequam
separant, distinguunt realiter, non ut tota
Qdam, 3o ut partes actu ali dem existon,
tes. Confir matur hanc rae ex dulo
qcedenti qnto 3tio. Vti locumq pttam
nullas hinc partes sine quantitate et ubi
habina

habuerit sub eas accipe in quantitate, go in
 gimus dant actu partes ante diuitem, & te
 tra antiquas pntos. ans satis gbatu e loco
 citato. g. g. p. n. nihil pot. atten actu tribue,
 re aliquid, nisi actu in se habeat illud, sub
 ante diuitem quantitas g. g. m. actu tribuit
 subita partes. go ante diuitem dant actu
 partes in g. g. m. p. n. p. n. si ante diuitem
 non sunt partes. go post diuitem erunt par
 tes. hu a. te falsu. quod p. n. post diuitem non
 sunt partes, sed tota. ut si v. g. diuidas
 una mensura aqua in duas medias
 mensuras, tunc non sunt amplius partes
 sed tota q. d. am, ut de se p. n. go ante diuitem
 erunt partes. toty diuitem p. n.

Conclusio Tertia

In Continuo non dantur infinitae partes aliquae vel aequales.

Conte e eis inter Antae. p. n. q. Breuiter.

Per partes aliquas vel aequales mensuras

magis

magato g'tmni go fr' opent infimta partes
ayruales. g'tmni h'at magatem infimta.
A supra falum dicitur fuit.

Conclusio Quarta.

In Continuo sunt infimta partes p'p'rii,
onales.

Conto quo ad rem cois'ce h'et quo ad modu
uarie ab auctonib' admittat. & in Artib' s.
metaph: cap. 13. et D. Th: ibi dem. Et' breuiter

haec rae. In continuo sunt partes actu et
realiter non in numero finito, go infimta.

m. p't. p't' m. si sunt in numero finito ita
ut p'p'rius inuenire jam et ultima, seip
q' opent n. g. 20. et hunc de illis n'ig'it
partib' adit q' h'ic, an q'libet illam p' h'ic

partib', vel non. si non e. go g'tmni iam
q' stabit et componet ex 20 in d'ist'ib'ilib';
quod p't. nam tm g'tat ex 20. illis part
lib' q' cum non p'nt diuidi ut fabentur
g'tranj' vero q's erunt in d'ist'ib'ilib'. go.

Si vero

si vero dicat esse infinitas. ϕ non erunt
 hinc 20. partes, sed ϕ . et idem argum. fit
 deinde de illis ϕ . et sic de aliis usque in infi-
 nitum. et ergo debet admitti vel quoniam com-
 poni ex partibus proportionalibus infinitis, vel
 ex solis infinitis similibus, quod factum est ut ex
 dictis Dubio pudenti constat. Et hanc rati-
 onem in illo eodem axiomate pntem sic: quoniam
 esse infinitum in se similibus.

Conclusio Quinta.

Partes proportionales sunt aut infinitae
 in continuo et non tunc in parte.
 Haec certe licet videatur contra Arithm. et D. Th.
 tunc ex solis argum. apparebit quomodo sunt
 et notis. et sequitur hanc certe evidentem ex
 precedentibus, si n. partes proportionales sunt
 aut in continuo et ita sunt infinitae, aut
 erunt infinitae tantum partes proportionales
 modo statim explicando.

Oportet autem ϕ contra. Aliter facile aperiate

Contra

Continuum hinc infinitas partes, sine medietate,
tes in potentia, quod continuum est simplex quod est non
compositum actu, sed habens partes tunc in potentia
¶. Attem non negare partes esse actu in
continuo, sed quod sicut esse in potentia nihil
aliud nulli quam quod partes quod in una partium
actu sunt in continuo non sunt extra com-
pleta. et pro existentia actus, separata quod distinctio-
nem, ideoque cum talem modum spendi non ha-
beat actu in continuo ideo dixit Artes quod
sunt in potentia quod si: potest tunc talem modum
spondi facta distinctio.

¶. 20. Attem velle in continuo non esse
plures aut infinitas partes simpliciter, quod
numerum vel magis infinita simpliciter sicut
realem distinctio nem, quod tunc non sunt partes
actu dum sunt in continuo potest a illa
tunc quod distinctio; et in hoc sensu dixit Artes
in continuo esse plures partes vel medietates
in potentia, quod nec sunt plures actu, nec
infinita

infinite simpliciter cum non sint actu dis-
 creta et separata, sicut tu separari videntur,
 non collectivè et in hoc sensu debet et in
 intelligi. *2° h. q^o in q^o dil: 20. q. 1. a. 3.*
 asseruit partes alicuius homogenei continui
 ante dictionem non tunc esse actu, sed potentia tantum.
 Unde actu non te accipe ipsarum numerum, sed
 potentia tantum.

Principes 2° Si in continuo actu sint partes
 finitæ cum illa sint infinitæ, sequitur q^o corpus Christi
 non tunc semel, sed infinitis generibus sit finitè
 facta mentalibus, hoc a. te saltem. *2° q^o per seq.*
 Corpus Christi sita fidem et totum sub tota hostia
 et totum sub qualibet eius parte. *2° si illi actus*
 sunt infiniti, corpus Christi erit infinitis generibus
 quod nullus credit.

2° Cum s. th. Quod numerus separatus dicitur
 continui, et res quoadmodum manet quanti,
 hoc videtur a. te, neq^{ue} substa alicuius rei
 plures et sub dimensionalibus generibus. neq^{ue} corpus
 Christi sub plures sub dimensionalibus generibus.

20

quod ne in partibus, sed toties omni quod partes
dividit. Cum ergo illae partes non sint actu
separatae, non sunt simpliciter plures vel infinitae.
Unde ex his *Q.* ad arystum *Nobis* seq:
ad praem dices quod quod est corpus Christi esse sub
tota hostia et sub qualibet eius parte, non est
sensu quod habeat distinctas existas vel presen-
tias ^{una} cum sub tota hostia, et alia sub partibus
hostiae. sed sensu quod si tota hostia sub
qua totum corpus continetur dividatur in plures
partes, tunc existet sub qualibet parte illius
distincta et separata exiata ab illa qua antea
sub tota hostia existebat.

Contra Q. Omnes illae partes hostiae sunt
realiter inter se distinctae. ergo corpus Christi ha-
bet distinctas existas vel presen-
tias, et cum
sunt partes infinitae infinitas existat illi dem.
Q. Cento ans. d. N. quod sequitur. ad haec n.
aut corpus Christi dicat hinc plures presen-
tias non sufficit quod partes sunt realiter distinctae
sed

sed qd et actu sunt separata et distincta et non
 se communicantes quia distincte cum
 non habeant partes existia corpis (hinc habet tm unica
 existiam, vel substantiam, et haec doctrina fundat
 in illo scilicet th. dicentem in Continuo re ipsa
 vere dari infinitas partes operationales
 illas tm non esse infinita omnia in actu,
 qd carent p sua existia et existunt p
 existiam totius continui. Ad haec a. ut operent
 infinita omnia in actu, cum ens ut sic dicat
 ab actu operentis vel existenti, petens qd sunt
 infinitas existas, partes vero omnium ante
 divisionem una tm hnt existiam.

Contra haec tunc e. qd. Si sunt infinita
 partes in continuo. qd et infinita omnia. pte
 qd. ensi suprag ad partes sicut aut ad
 hominem qd si sunt infinita partes, sunt
 et infinita omnia. **PK** tunc ens et
 negat qd. qd. ad pb. dices. qd licet ens
 sumptu in tota latitudine dicat de illis
 partibus infinitis, non tm ens p. Invenit qd. ante
 in

in actu, quia hoc dicitur quod primum primum vel
 actu operandi quia tu non sunt plures pars,
 tes. Contra e. r. Sequitur quod si in glia
 modo darentur actu infinita partes aequales
 vel aliquae quae adhuc non esset infinitum
 in actu. hu. a. e. quia eam non continet.
 go. p. s. q. Nam omnes illae partes aequales
 existerent et unica existant sibi quod in
 quo gloriatur. go. P. Negit s. q. ad
 quodam modo quod licet omnes illae partes sint
 esse simul s. q. non existerent et se ipsa
 existat, inquit tu petimus quodam ad sic exi-
 stentia. quia omnes illae partes sint esse simul
 separatae cum sint aequales, non vero partes
 proportionales quod nullus modo sint simul vel
 collectione separari ut. Dixi me tractatu de
 infinito et ex his potest demonstrari.
 Alii autem go. Partes gloriatur non sunt actu
 distinctae. go. non sunt actu partes. potest quod
 quae actu pars, actu debet esse distincta ab
 alio

alio - autem potest
 esse unitate
 sibi non
 actu distincta
 in se, et distincta
 distincta ab
 unitate sequitur
 primum et non
 non sunt quod
 P. Partes
 partiales, non
 rigorose.
 ad quodam
 esse fructus
 partiales.
 ad eum non
 rigorose, quod
 Dicitur cor
 partes quod
 quae vel quod

alio - aut p^{tr} q^d est actu distinctu ab alio, actus
 h^{ab} unitatem vel actu est unu, sed partes
 p^{tr} non h^{ab} unitatem. q^o non sunt
 actu distincti. m. p^{tr}. unu est q^d in distinctu
 in se, et distinctu a quolibet alio. q^o q^d est
 distinctu ab alio est unu. m. vero p^{tr}.
 unitas sepe est p^{tr}, sed partes illae non h^{ab}
 p^{tr} et distinctu p^{tr}, sed s^o idem. q^o
 non h^{ab} p^{tr} unitatem.

R. Partes p^{tr} h^{ab} suas unitates
 p^{tr}ales, non vero unitatem p^{tr} et
 rigorose. Unde est negati^o aut^o.
 ad p^{tr}am distinguere ad m. unitatem rig^o,
 esse fructu^o N. M. unitatem ab^ona
 p^{tr}alem. q^o est m. est m^o d^o s^o m.
 ad est impugnatum d^o m. de unitate
 rigorosa, q^o est. de unitate p^{tr}ale, neg:
 Dices contra. si sunt actu distincti
 partes p^{tr}ales vel sunt distincti
 q^o vel p^{tr} vel numero. al^o nihil est
 h^{ab}

hinc q̄. q̄o non q̄o nec q̄o ut p̄t. nec
numero q̄ p̄t. Alia plura acci dicitur num:
distin dta tū q̄ent in eodem numero q̄o
q̄ta p̄tū ceter non q̄edunt. **B**

Esse distinctionē numerico p̄tūalem
sine distinctionē realem redutive p̄tūalem,
tū ad distinctionē numerico. ad m̄p̄y.
dico non esse absurdū plura acci dicitur
partia q̄ componunt unū totū acci,
dico recipi in eodem numero q̄o, licet hoc
absurdū sit q̄ta ad acci dicitur totalia.
nam licet ali sit unica m̄a et unica
quantitas totalis, tū eo ipso q̄ m̄a sit
dico minata ad unā quantitatem totalem
et m̄a dicitur minata ad plures partes
ipsa componentes, p̄t et eo ipso q̄ m̄a
dico minata q̄ distinetur quia ad recipi
clara forma autis, et dicitur minata ad plures
partes illis quas in se q̄tū.

Thi c̄is q̄o. Si q̄ent autē in q̄tū
partes

partes p[er]tinentiales infinita daret magis
 ad extensio infinita. hec a. res non admit,
 long. go. p[er]t. seq. quolibet pars habet p[er]t[ic]i-
 ol dist[ri]cta realium entitatem go et p[er]t[ic]i-
 extensio ene. et go si p[er]t[ic]i- g[er]ant facient igi,
 nita extensio ene. aut p[er]t. p[er]t[ic]i- in q[ua]nta.
 entitas realis illam partem p[er]t[ic]i- extensio
 go. go si h[ab]et p[er]t[ic]i- entitatem, h[ab]ent
 et p[er]t[ic]i- extensio nem. ultimo q[ua]nta p[er]t.

R. Negat seq[ue]ntia q[uod] sunt partes p[er]t[ic]i-
 tes inter se communicantes quam una
 in claudit in altera, et hinc non faciunt mai-
 orem extensio nem licet in infinita multi-
 placent.

Centra. Pat[et] illa partes licet sunt p[er]t[ic]i-
 tes in p[er]t[ic]i- h[ab]ent extensio nem. go si sunt
 infinita faciunt infinita extensio nem.

R. Dist[ri]cta aut[em] h[ab]ent p[er]t[ic]i- et dist[ri]cta ex-
 tensio nem inclusam in alia parte cum
 qua coact. cedo aut[em] dist[ri]cta a qualibet
 parte

nam aliae partes proportionales cum sint in
 ta d in aequalis magnitudinis ff includunt
 alias partes minores et minores. ex quo res
 est clavis. Innam n. g. medietatem ulnae
 illa medietas hinc alias duas medietates
 q duas ultimas medietates si componuntur
 invicem non coeunt inter se, sed magis
 extra aliam, ut et supra docuimus, q si
 componuntur inter se non dicantur partes propor-
 tionales, coeunt tamen una tertia prima pro medietate
 tate ulnae. et idem est de aliis medietatibus
 in duplo in istis ultimis medietatibus et sic in
 infinitum. Ex quo facit patet ad arguendum
 Plurimum tamen si continuam componuntur ex par-
 tibus infinitis, q hinc aequa non potest transi-
 ri hinc finis, aliter hec et factum. qd et id est.
 pro seq: partes quoniam sunt infinitae. qd non potest
 finis hinc transiri.

Q. N. seq. ad pl. dicitur partes proportionales hinc
 aequa esse et demum infinitas. illas tamen posse bene fini-
 ri, hinc transiri n. g. q partem quadrante
 qd et in hinc sequitur partes proportionales infinitas. s.

Q. VAESTIO
SECUNDA

DE INCEPTIONE ET
DESITIONE RERUM.

Dubium Primum.

Quomodo incipiant et
desinant res successivæ?

Pro

Pro nihil
famili aut
hinc rem
Pro ni apt
non nitum
e ni pro re
illu epe me
accant illu
epe dicitur
sequet talis
e ni illo non
tit ni illo
Eadem modo
dupla in/ta
dylans in/ta
cure res des
illu q ni p
fo mediate
vta q ita
na/uram

Pro intelligiga Notm aliquos term: phitio spe
familiares in tractatu de receptione et desig
hinc rem q nero debent explicari.

Pro recepti one rem distingunt duplex instans
unm intrinsecu aliud extrinsecu. Intrinsecu
e n quo res vere habet suu spe et receptio
illu spe vere e m illu instanti. Extrinsecu
vocant illud n quo vere non e receptio
spe alius rei, sed post illud instans mox
sequet talis receptio. Et ideo to extrinsecu
qa m illu non habet res suu spe, nec incipit
hnt m illu, sed extra illud mediate in qru.

Eodem modo q desitione rem distingunt
duplex instans. Intrinsecu et Extrinsecu.
Instans intrinsecu desitionis e illud n quo
vere res desinit spe, extrinsecu vero e
illud q m quo res adhuc manet m spe
sed mediate postea desinit spe. Circa q
nota q ista instantia in ordine ad q res
mensuramus recepti ones et desitiones rem
fym

STIO
DA
TONE ET
RERUM.
Principio.
incipiente
successive.

Ingen ad acta magis fixa et determinata
hinc sunt qd extrinsecum resp: in capto eius et
desis rei cum non in hunc aut illi tu tunc
intrinseca qd tam incipit rei quia desis
rei, vel non esse illius, vere et in illo instanti
in quo res incipit vel desinit etc. sicut e qd
alia duo instantia sunt extrinseca pp aliam
nam qd se: desis et incipit rei non in
illo instanti, sed in hinc mediate sequenti
vel futuro. Pro cuius maiori explicat placet
adducere alios terminos quos pti adducimus
ad haec ut magis recipiendi et desinendi sem
melius cognoscant. Et sunt 4. Duo ex
parte incipit et duo ex parte desinit,
nis. Desinit go res dupliciter incipit. 1o
per primum sui esse. 2o per ultimum non
esse. Illa res incipit qd sui non esse, qd ois
qductio coexistit illi instanti in quo sit
nem scire nunc primo res e, et mediate,
to antea non erat. Illa res non incipit
per

et ubi non
dicit illi in
ita ut qd illi
nunc, sed
in hinc se:
qd non esse
mediate
esse. similit
1o per prin
sui esse. Ill
esse, cuius cas
primo inst
nunc res non
hinc esse
ultimum sui g
non coexistit
sequenti, ita
stanti e, et
vel ut Res
2 ultimum sui

& ultimum non esse, cuius destructio non coexistit
 est illi instanti, sed huius immediate sequenti
 ita ut per illo instanti sit verum dicere, nunc res
 non est, sed statim immediate post illud erit
 in hunc se: Et tunc incipit & ultimum non esse
 quod non esse illius finis in illo instanti &
 immediate et ante tempus in quo habebunt
 esse. Similiter res potest dupliciter definire
 per primum non esse; et per ultimum
 sui esse. Illa res tunc definire & primum non
 esse, cuius corruptio vel destructio coexistit
 primo instanti in quo sit verum dicere,
 nunc res non est, sed immediate antea in hunc
 habuit esse. Illa vero res tunc definire &
 ultimum sui esse, cuius defectus vel non esse
 non coexistit illi instanti, sed huius immediate
 sequenti, ita ut sit verum dicere, in hoc in-
 stanti est, et immediate postea non erit.
 Vel ut Rulig explicat. Illa res tunc definire
 & ultimum sui esse, quod et ultimum instantis
 in

in qua res hinc esse in ipse q. medietate
sequenti non hinc esse. Et hoc q. in ipse.
omni et desinenti medi sunt accomodari
atq. rety oratis, non tunc corporeis sed et
spirituality, non tunc iustitias sed et acci,
dehity. quare de singulis agemus in seq.

Conclusio Prima

Impli cat quod eadem res pot simul incipere
in instanti intrinsece et extrinsece. Vel q.
idem. incipere per prius sui esse, et per
ultimum non esse; et idem dicitur, de modo
desinenti.

Pro Certo: Impli cat q. aliqua res sit in
aliquo instanti et non sit, q. hinc sunt
ista contradictoria, sed si res incipit simul
et per sui esse et ultimum non sui esse, et per
et non esse et simpliciter. et q. hinc sunt
haec q. hinc facere non pot. m. pot. ex nota,
libi supra posito. m. sub q. hinc. An

An vero res q̄ solent incipere per suū suū ope
sūt et incipere per ultimum non ope factum
de p̄tia sui absolute ut delinim infra.

Conclusio Secunda.

Res successiva incipit aut per ultimum
sua ope. Et desinit per suū non ope.
Et dicere. Quid res successiva incipiat in
instanti extrinseco. et desinat in instanti
extrinseco.

Cato et Titus c. 5. et 6. d. 1. h. et aliam. p̄ter
rāe p̄o. Illud ens q̄ incipit p̄ primū suū ope vel
in instanti intrinseco, in illo instanti in quo
incipit h̄t suā existentiam, vel sicut se debent
vel sicut partem. sed ens successivū non pot
h̄t aliquā instanti suā existentiam neq̄
sicut se debent. neq̄ sicut partem. p̄o non
pot incipere q̄ suū suū ope, sed ultimum non
ope, sicut in instanti extrinseco. in p̄o de se.
q̄ dicitur n. incipit ope, debet incipere uno ex
istis modis. in p̄o in primis non sicut se debent

alias

alias ens successivum habet, ut si unus partem
simul in aliquo instanti q. t. e. q. h. n. a. m.
entis successivi. neq. et totum partem. q.
in ente successivo implicat de signate ali,
qua partem q. in se instanti ante alias
partes habeat sua substantiam q. in ente
successivo unum sit omnium non dat prima
aliqua pars determinata, sed ante q. n. a.
cunq. partem dat q. in instanti su. a. h. a. d.
alia pri. or, sicut et multa alia q. d. d. p. r. a. n.
ultima, alias non est in instanti simpliciter.
q. e. omnia successiva neq. occurrunt ad unum
q. fin. sui spe, neq. desinere q. ultimam
spe. Deinde si ens successivum sit aliquam
partem h. e. t. spe in instanti cum illa pars
habeat plures partes, ens successivum h. e. t.
plures partes simul q. t. e. q. h. n. a. m. entis
successivi. Confirmat. q. uo ad desilio,
cum d. incepti ord. illa q. inquirunt

f

sequela p[ro]p[ri]a. in p[ri]m[is] op[er]e in illo instanti
dem de non op[er]e, q[u]ia se desinunt q[u]oq[ue] ulth[er]i[us]
m[od]o non op[er]e, nem[pe] op[er]e dicere, nunc nunc
et im[me]diat[us] fuit aut[em]. q[u]o op[er]e et non op[er]e
in eodem instanti. q[u]o cum q[ui]d non p[er]t[inet]
att[en]t[us] q[ui]d op[er]e.

Conclusio Quarta.

Quies p[ri]vative sumpta incipit extrinsece
sive per ulth[er]i[us] sive non op[er]e et de
sunt per p[ri]mum non op[er]e.

Ante p[ro]latu[m]. Nota q[u]o dem op[er]e s[er]v[ati]o. q[u]o nega[ti]o
hinc. et p[ri]vative. Quies negativae
hinc dicitur s[er]v[ati]oem carentiam aut cessati-
onem mot[us]. Quies vero p[ri]vativa q[u]o
carentiam mot[us] addit et correspondet in s[er]v[ati]o
p[ro]p[ri]a aptitudinem in s[er]v[ati]o q[u]o q[ui]d ut m[er]eat
ulth[er]i[us] h[ic] quo q[ui]d. leg[is] q[u]o tanto de q[ui]d
p[ri]vative sumpta. p[ro]p[ri]a. Quies p[ri]vativa

?

e succuprimo sicut metus, sed e metus qd
a suo succuprimo, non incipit p sui sui
spe, nec s desinit p ulli spe. go nec qd
primativa. Confirmatur hoc rō. Itō
e qd primativa tunc e qd in qd seante
aptitudo ad huc ut moueat illō hōrē quo
qesit, sed metus non pot exerceri in instanti.
go nec qd primativa pot in illō incipere. go
incipit p ultimū non spe. Exptat magis
huc rō. Quia ista qd non e capax forma
p aliqua duratiōem, non pot spe capax pri.
uatio talis forma p eadem duratiōe si primati
sit pmitata. Ut vero qd primativa desinit
p sui non spe. itō. illa qd incipit p ulli
non spe desinit p sui non spe. ut ptt in
metu et aliis vultu succup. sed qd succup
pot natura incipit p sui sui non spe. go
et desinit p sui non spe. Quamuis
p m

In non nisi p[ro]batu[m] alijs doceant potum des[er]v[er]e,
 nec + ulli sui spe. h[ec] e[st] q[uod] n[on] ultimo instanti
 sit nem[pe] dicere nunc e[st] q[uod] d[icitu]r immediate p[ro]p[ri]et[er]
 non est. q[uod] et p[ro]bat h[ec] n[on]. Nam n[on] ultimo
 indivisibili p[ro]p[ri]et[er]is vel movet mobile, vel
 q[uod] sit, nec movet alias m[od]o, in q[uo] p[ro]p[ri]et[er]is
 sui spe. q[uod] q[uod] sit. q[uod] q[uod] des[er]v[er]it q[uod] ulli sui
 spe ad sit nem[pe] dicere, nunc e[st] q[uod] p[ro]p[ri]et[er]
 p[ro]p[ri]et[er]is immediate non est, sed ad hanc n[on]
 Et n[on] illo ultimo instanti terminatio
 p[ro]p[ri]et[er]is mobile nec movet p[ro]p[ri]et[er]is q[uod] p[ro]p[ri]et[er]
 p[ro]p[ri]et[er]is negativ[us] q[uod] q[uod] e[st] talis n[on] ut
 tribuat q[uod] p[ro]p[ri]et[er]is p[ro]p[ri]et[er]is q[uod] sit in facto spe,
 et nec in fieri. si ut et in divisibilib[us]
 terminatio[m] movet p[ro]p[ri]et[er]is illud in
 facto spe, unde de p[ro]p[ri]et[er]is negativ[us]
 nem[pe] a q[uod] des[er]v[er]it q[uod] ulli sui spe, nec
 a de p[ro]p[ri]et[er]is, si ut et termin[us] q[uod] q[uod]
 negativ[us] movet q[uod] p[ro]p[ri]et[er]is sui spe.

Qui

Obiicies Jo Contra id q dicitur motu definire q
fm non esse pncip et postea non pnt in instanti definire,
sed motu hnt pncip et postea cum sit one successu
fm. Jo. m. p. nam antiqua sit pars posse,
nec rām desit esse pncip pars Jo negant
simul definire. deinde motu non sit in se
in instanti ut pnt. qd in parte non pnt si
mul esse sed et cum sit simul esse desit pars,
his pncip et postea. Jo non sit definire
q pncip non esse. Conter motu argtu.
In ultimo instanti terminatus motu re
vera e motu vel existit. Jo nec desit q
fm non esse sed potu erit in illo instanti
et qd desit esse q ultimo fm esse. ant
pnt ex supra dictis. nam motu sicut et tempus
existit rām dicitur in instanti. atq in illo
instanti terminatus e motu sicut motu
q ut motu esse, Jo et existit ipse motu.
R. Arysto Regis m. ad p. b. se: q pncip

desinat

desinat esse prius pars quae potest, nempe esse
 quod non ita desinat aliqua determinata pars
 motus quae desinat quae prius desinit, et alia quae
 desinare potest, tunc est nempe quod post quantitatem
 partem sit instans et sic usque dum perveniat
 ad instans terminatum totius successione
 motus in quo est desinitio illius, sic nempe dicitur
 re quod in uno instanti una pars desinit et
 alia desinat in alio, et tandem, alia in alio
 erit desinenda. Ad alterum dices magna esse
 disparitatem inter esse, et non esse motus.
 esse non est indivisibile, non esse vero est
 sicut quasi in indivisibili; quia non esse motus
 non est aliqua realis natura, sed negatio tunc
 quod bene potest in indivisibili consistere ut patet et in
 aliis similibus propter mentem quoniam essentia per
 se habet realitatem et positivam extensionem
 et determinatur, tunc non esse istud, haec non
 postulat. in puncto non licet non sit linea

Ⓢ

e tu in puncto suo modo non esse bonum.
quare non esse metus bene potest consistere in in-
stanti, esse vero in futuro et sic metus incipit
et ultimū non esse, desinet enim quod in non
esse. Ad Confutem P. N. aut. ad probam
dices metus non existere et quod non indubitable
sed et tale quod necesse partem futuram in presentem
natura cum post instantem terminatum metus
natura alia pars sequatur necesse existere necesse
et illud ex quo infertur quod ad hoc ut metus
dicat desinere esse sufficienter quod post aliquid
indubitable natura sit pars alia immediate
futuram. Unde cum post in indubitable
terminatum metus non sit alia pars immedia-
te futura alias non esset indubitable ter-
minatum, hinc et quod metus per hunc vere
non existat. nec valet si dicas quod pars
indubitate presentem existat tunc illius indubitate
cum valet in qua et hinc transferat in tunc
partis

partis
bet esse
natura
traces
progre
animetur
in fin
dicit incipit
modo incipit
et quam
moneri ad
in instanti
in-go metus
P. N. Con
de instanti
esse non
sed per se
metus, sed
in illis casu

partis spiritus et sic in illo instanti non de-
bet esse, sed immediate fuisse, alias non habet
rationem partis spiritus.

Quibus 70. Penam casu q. mulier
pregnans moriatur et in medio ipsius motus
animetur fetus, hunc factus incipit esse p
sui sui esse vel q. ad eam forma pulvis
aer incipit esse in instanti. go et motu tali
modo incipit. aut patet sub. seq. p. q. q. q.
q. a quam primum incipit esse factus, incipit et
moveri ad motu matris, sed incipit esse
in instanti. go et in instanti incipit moveri,
n. go motus incipit p. sui sui esse.

¶ Cente aut. d. regis q. q. nam in
illo instanti intrinsecus in quo aer incipit
esse non possumus dicere factum moveri,
sed potius non moveri dicendo, nunc non
motus, sed statim immediate movetur factus, quare
in illo casu factus incipit esse p. sui sui esse
motus

Dubium Secundum

Quomodo incipiant et desinant res per manentes?

Pro intelliga huius Notae et res per manentes esse
in duplici differe. Quaedam sunt acci dactis
quodam substia. Proutq; Alia incipiunt per
generatam, alia per creatam, alia per aug,
mentatam et alteratam et de his vitijs scdm
vitas rati agenda est in sequentijs. Incipi,
ondo go ad substia fit.

Conclusio Prima.

Substantia generabiles et incipientes in
corruptione aliam, incipiunt per
primum sui esse, et desinant per primum
non esse si sunt in rebus naturae legib.
Contra utaq; pars a Aristotele hinc cap. 5.

et d.

et d. th. et edito inter Autores. Pto. ja pars terti.
 Substantia generaliter sunt res permanentes ha.
 bentes formam suam esse firmam et insuper partem in
 hodiernam in manum certam quantitate. Sed ista res
 in minorem requiritur introductione. Et incipit
 unde esse per se sui esse et non successivum.
 aut per se per se. Ideo n. modo incipit et
 nulli. nec esse, quia se esse successivum habens
 partem per partem. Et quod card. partibus et
 et forma simul bene et non per se in instanti.
 Certum. Gato introducit forma substantiae
 hunc materiam substantiae et disposita et expulsiore
 generam d. primum. Et nil erit ibi quod impre-
 diat introductionem quoniam fuerit in instanti.
 per se. si n. ibi esset aliquid quod card. intro-
 ductionem successivam esset materiae dispositae
 generam aliter forme praecedentis, sed illae
 sufficienter sunt ablatae et mixturae a
 generis natis. Et.

Et pars de substantiis in neutro per se. /
 Gato

Quo res aliqua incipit q̄m sui esse vel in instanti intrinseca,
debet q̄m res corrupta desinere q̄m non
esse ita vel sub veteri dicere nunc non
et antea immediate fuit. sed forma substantia
n. g. ead. aueris vel alia q̄m incipit q̄
m sui esse ut probatur in ja parte Cantu. e.
q̄ forma in uentis vel alia desinit q̄m
non esse. m. p. h. si n. forma corrupta desi-
neret q̄m sui esse, tunc darentur dua formas
simul in eadem materia q̄m in instanti.
atq̄ huc iniquitate vel dixerim huc in lib. jo.
p. h. q̄m in instanti q̄m illa instanti esse uenit
dicere, nunc e forma genita et media,
te antea fuit q̄m incipit q̄m sui esse
et esse esse uenit dicere, nunc e forma cor-
rupta, et immediate postea non est. q̄
forma substantia non desinit q̄m sui esse,
sed q̄m non esse. Quid si dicas.

Ali

Ali esse dicitur
fite autem
q̄m p̄p̄e
ma q̄m p̄p̄e
fuit huc in
hanc hanc
fili matris
in hinc hinc
non hinc for-
ma genita
hinc et hinc
illa forma in
nunc e et media
sed q̄m dicitur
corrupta? q̄
non esse, nisi
p̄m q̄m illi non
desinit hanc
q̄m q̄m ma
si n. forma gen

Ibi spe duo instantia et non unum. Contra
 sic arguitur. Nam ex hac sequeret maam
 iam pepe et abey, dumq existat sine et for,
 ma q supra nū pbarimq. pte sequela. si n.
 sunt duo instantia inter illa duo debet nec
 habere dumq, non n. pnt spe duo instantia
 sibi mutua alias qhūm componeret ex
 nū hūstibilely hūc nec in illo hūc mūo
 non hnt forma. in pūmū na hnt for,
 ma genitām. nam hanc incipit in instantia
 h, nec et hnt forma cōvūpūnda, qā de
 illa forma in pte instanti necm fuit dicere,
 nūcē et mūdiata pūtea non ex. qō
 Sed qō dīcendū de formis sūbstantiā non
 nūcēbily? R. Illas et dēfinere p pūm
 non spe, nisi forte forma generanda mū q
 pūat q ulli non spe, qā dūcē alio modo
 dēfinēt hanc dīa pūnt facile ex dīctis in
 pte q nūa contē.

Si n. forma generanda nū pūat q ulli non
 spe

ephe, et altera desineret per primam non esse, tunc
utrumque instans daretur una sine in forma.
Ite hic. quia hinc est non esse, nunc non
forma genita sed immediate postea est et est
est non esse, nunc nunc forma corrupta
sed immediate antea fuit. ergo magis est sine
forma et instans instans.

Conclusio Secunda.

Substantia in corruptibilibus quales sunt Angeli
Anima ratio et Caeli conatur legito in
primis per se sui esse et desinunt
et se non esse.

Ite Cuncto breviter quo ad ad hunc. Tales
substantia sunt in divisibilibus habentes vitam
sua vitam finem. ergo in principis in in
stanti in hunc sec. est. quia. Ideo n. vita
successiva, in principis in hunc hunc in men
sua divisibilitate quia sunt vita divisibilibus.
ergo si ista substantia sunt in divisibilibus sunt
et vera sunt in principis in instanti quia

mensura

mensura in divisibilis. Per tentis 70
 pass. Quod si tales futura conatur legito
 desinunt esse & in non esse. si quidam sub-
 stantia desinunt esse, hoc fieri nullo & an-
 nihilatam sed annihilatam sit esse in instanti
 go desinunt esse & in non esse ita ut p' illo
 instanti, annihilatio nem' esset dicere, nunc
 non sunt sed immediate antea fuerunt.
 in p'te m. antitudo & subtractione causis
 Deo quo res p'servantur sed hanc subtractione
 sit in instanti a Deo cum fieri & actu
 libere voluntatis quo nullum in ipse
 non existere. go annihilatio debet fieri in
 instanti in ipse. go pro illo instanti ont nem'
 dicere, nunc non sunt, sed immediate antea fuerunt,
 go desinunt per primam non esse. Dices contra.
 Caeli sunt divisibiles go iniquum & ulti non
 esse et non p' in sui esse. Quod si est
 divisibile & a tu hinc hinc in esse simul
 et non sunt subiecti motui quo ad p'nti one
 suo

suas entitatis quae accipiunt illam per creatam
ideo incipiunt ad modum rerum in indivisibilem
et idem dicendum de materia quae ut supra dictum est,
accipit esse per creatam et sequitur in instanti;
sed est difficultas circa hanc sententiam, an quod dicitur
substantia saltem figurata et divina potentiam prout
incipit et ultimam non esse et desinere et ultimam
sui esse. In hac re triplex est sententia. Prima aperit
utrumque esse impossibile ita Verranenensis 3. qua
sententia cap. 9. et alii. Secunda sententia aperit in
parte quod dicitur esse et divina potentiam quod talis substantia
incipit et ultimam sui non esse, non vero esse
impossibile quod desinere et ultimum sui esse, ita Rubey
hinc tractat de modo incipientis et desinens rerum.
Tercia sententia aperit utrumque bene esse possibile et
transmissionem potentiam scilicet quod talis substantia et incipit
et ultimum sui non esse, et desinere et ultimum sui esse.
Sic sententia Scoti, cui adhaerent hinc complures.
Ratio Verranenensis per prima sententia et ista, Presertim
est indivisibilis hinc sunt totum esse simul
non

non potest quod dicitur in mensura divisibili et
 successivaque habeat plures partes una alteri
 succedentem. quod non potest nisi per se vel
 non esse. quod per se potest aut per se quod dicitur
 successiva dicitur et successiva, sed in plurali
 tales substantia dicitur successiva, quia res in
 corruptibilis quo ad esse non potest durare per
 mensura successiva, quod mensura dicitur
 potest ut supra et videtur. quod talis substantia
 non potest dicitur in mensura divisibili et quod per se
 non potest nisi per se vel non esse. potest et idem
 aut. si substantia in corruptibilis et indivisibilis
 potest dicitur in toto quod indivisibile, potest aut
 tota potest dicitur in toto / hinc, aut pars in parte
 te, aut tota in qualibet parte, nihil ex
 his dicitur potest. quod. Inprimis non potest dicitur quod tota
 potest dicitur in toto hinc, nam alius res indivisibilis
 substantia esse indivisibilis ante hinc potest dicitur
 succedentem rei indivisibilis nempe hinc.

Neg. in dicitur potest quia ut supponimus plane res
 et indivisibilis. quod non potest dicitur hinc potest dicitur in

in parte huius. 3° non negat dicit. Nam partes
huius & flumens et mungua simul existunt
cum hoc sit extra orbis successum et cum par-
tium successum non igitur non potuit tota
partem in parte huius alias et flumens et
non esset tota simul. Pro 2° hoc sententia.
Eius successum de parte dei abstracta non pot-
est fieri in instanti ut docent ceteri philosophi.
quia eius successum ex propria natura potest
partem per partem igitur eius & manens
non potest fieri successive quia caret partibus
quantitatis eadem ratione repugnans. Et hoc ratio
probat eandem sententiam quod ad definitionem.
2^a sententia patet. Quia licet mutata esse et
instantia huius sunt in divisibilia potest tamen desin-
tere esse & illi fieri esse ut probamus supra.
igitur et alia res indivisibiles poterunt hoc modo
desinere.
3^a sententia patet. Illa quae omnia praevalent sunt in eis
Stans

partes huius
maie et de
non huius
quod et desin-
patet hoc 3°
et aspectus magis
plene in instanti
et desinere in huius
ultimum prae quod
desinere et de quod
fideliter, et de huius
rely ore in instanti
tunc quod quod in
partem huius prae
non esse.
Concl
Qualitates ma-
et cum expulsi
in fieri, magis prae
et praevalent per

Item hinc dicitur quod per se non
 magis et definire ad instans vel partem
 non hinc, sed dicitur quod hinc modo non
 prout et definiuntur.

Inter has 3. sententias nobis ra magis placet
 quod asserit implicitam prohibitionem et prohibitionem
 glorie inuisibiles inueniuntur et ult. non esse
 et quod in hinc inuisibili prout tu definire
 ultimum sunt esse. Et hoc quod diximus de prohibitionibus
 dicitur et de qualitate hinc spiritualibus inuisi-
 bilitatibus, et debet ita sententia intelligi de
 rebus omnino inuisibilibus. nam de rebus diuisibi-
 libus quod quod inueniuntur et per se esse et
 prohibitionem hinc prout bene magis et ultimum
 non esse.

Conclusio Tertia.

Qualitates materiales per motu et ducuntur
 et cum exultatione contrariis si considerentur
 in se, inueniuntur et ult. non esse, et
 definiuntur per se non esse.

Itv

Neq; et fita aliqua determinata partem, qd
 illa pars cum fit gdrata q; metra non fit q;pe
 ante metra. go tunc erit q;to incipit metry,
 sed metry incipit et ce q; ulli: sui non q;pe
 q; et q;dicta qualitates hae modo incipia
 ent, se: q; desinant q; qm non q;pe, si ubi
 incipiunt q; ulli: non q;pe ad metra subit
 successivorum.

Nota tu q; dicimus in Coute se: si vita qualita,
 los matres gnderent in fieri q; tunc incipiunt
 q; ulli: non q;pe, et desinant q; qm non q;pe, si u.

Sum aut in facto q;pe, tunc dicimus q; incipiunt
 q; qm sui q;pe et desinant q; ulli: sui q;pe q;
 ulling. Adm q; vita qualitates sunt q;to sumi.

go in fieri ut hie, quo rae non dicunt q;gradu
 determinate neq; et determinata partem q;to.

to sumunt in facto et fit dicunt q;gradu delev,
 minutu q;ceptum interminata parte q;to. neq;
 caler ut duo recepty in q;ta parte q;to.

Plr

Pto nunc si dicitur nunc. Qualitates nunc in factis
esse considerate nequeunt inique per ulli: non esse.
ergo inique est per se in factis esse. quoniam per se in factis
in illo instanti in quo est non est nunc dicere nunc
non est calor ut dixerit immediate postea
erit, sed de est aliquid caloris, ut ut duo, ut non,
si nunc de est, ergo inique tunc intrinsece de se
per se in factis esse: si de est aliquid tunc vel illud
divisibile vel indivisibile, non indivisibile
ergo hoc non facit magis et neque acquirit in
hunc, ergo tempore mensura divisibilis. Neque
et divisibile, si non oportet divisibile tunc prior
media pars debet introduci quoniam tunc et
supplementum quod habeat partes et postquam
introduca nunc illa media pars nunc erit
dicere, nunc non est calor ut est. sed immediate
postea erit. Et idem dicendum erit de alia
medietate. Ergo illud nunc instanti in quo dicitur
inique per ulli: non esse, non orat ultimum non
esse illi incepti caloris ut duo.

Nam

Nam in hunc
est non esse
ergo nunc in factis
per se in factis
non esse, aliter
in illo nunc instanti
ergo frigida
tunc postea
nunc nunc in factis
postea non erit.
determinabit et
nunc in factis et
nunc per se in factis
ergo nunc in factis
nunc illud in factis
postea, calor habet

Nonne in hunc immediate sequentem reus esse
quem quod est calidus ut dicitur.

504

In eo ad definitionem per se non verbum.
quod non ista forma definit esse, tunc alia mens
punitur et ulla: non esse quod ut supponimus mens
punitur et motu. Et ista debent definire et
ulla: sui esse. per quod. quod non non incipit et ulla:
non esse, aliam debet definire et ulla: sui esse.
in illo non instanti ut quod non dicitur, quod
agna frigida ut octo, non est calida, sed in
diate postea sit, hunc et non est dicitur,
nunc agna frigida et ut octo, et immediate
postea non erit. Dices contra. Calidus et
determinatus et ut Calidus ut quod. ut dicitur in hoc.
In eo in ista et sit et motu, sed motu nunquam
incipit et per sui esse, nec desinit et ulla
esse quod non calidus ut dicitur. Adde, ut non
ante illud instanti in quo est calidus ut dicitur in
parte, calidus habet totum esse vel non. si hinc.

quod

go raim mū pūct & ulti nūc epe fce nē hūc. si
nos hūc hūc fūm epe fūne fce q̄ & aliqd
inīfīlīle aq̄rat in īstāntī, nam illud q̄ calor
ut hūc, deest q̄ illo hūc autē hūc dūlīe erit
aliqd inīfīlīle hūc autē ad īstāntī epe. go.

Ad q̄m Calorem ut hūc aq̄rat q̄dem &
metu nō in fūm, sūl in fūm epe fūm &
mutatū epe, q̄ cum īstāntī in īstāntī ut
supra dīxīmg de inīfīlīlīty hūc. ita
et īstāntī calor ut dūc nūc ut hūc fūctū
q̄ dūc hūc fūc hūc inīfīlīlīty hūc.

Ad alterū q̄ dīcebat q̄ Calorem ut dūc in
illo hūc autē hūc q̄dem fūm epe sūl in dūc,
mīnūtū et q̄ fūm, in īstāntī nūc hūc illud
deest mīnūtū et q̄ fūm in inīfīlīlīty.
nūc nīfī q̄ nūc ad aliq̄ certū et dūc,
mīnūtū mutatū epe ut in dūc fūm nūc,
nūc cognōtī q̄ nūc sūl nūc et hūc nūc

forma. q̄ si aut dicitur q̄t̄ q̄e determinata
in ip̄is epe in instanti p̄dicta d̄p̄o. q̄o in
illo eodem instanti non pot̄ in ip̄is forma sub-
st̄tis. aut p̄t̄ cum ea ḡȳna. r̄a p̄t̄. nam
alias si mul epēt componit̄ corrumpendū,
d̄ generandū in eodem instanti. d̄ ḡȳt̄
m̄a h̄t̄ d̄cas si mul formas sub̄t̄es q̄e
in ip̄is p̄t̄ s̄ȳ: in ip̄is epēt illi eorum,
p̄ndū compositiū q̄a epēt illi d̄p̄o ult̄m̄a
q̄ non in alio nisi in compositiū eorum,
p̄ndū sub̄t̄is. r̄unde et epēt compositiū
de novo generandū. q̄a q̄ t̄m̄e epēt nem̄
dicere n̄met. forma sub̄t̄is d̄ medīale
antea non fuit.

R̄. Certe aut d̄ jam ḡȳt̄m̄. Theḡat̄
ult̄m̄a ḡȳna. ad in̄p̄ugn̄t̄m̄ h̄m̄is negali
s̄ȳ: r̄urs̄ ad h̄m̄is p̄b̄t̄m̄ d̄cas falsū epēt
q̄ illi q̄ eodem instanti sit compositiū cor-
rumpendū, p̄t̄ a. d̄t̄ illi ult̄m̄o d̄p̄o q̄
eodem

eodem nōstanti. q̄o et compositū corrupendi
 sum. q̄edes aut d̄ neg: q̄synant. ab om̄i
 q̄batū d̄es illam s̄p̄entem ultimā nec s̄ubiē.
 Sani nō composito corrupendi s̄d in gene,
 rando q̄a ultima s̄p̄is non a illa yqualitas
 q̄ p̄cipit nō composito q̄cedenti, s̄d illa q̄rā
 secum adfert forma de novo genita.

Si ces huius spe nō posse alias idem s̄p̄erand
 ad seipm̄. Q̄ hoc non spe nō posse ut d̄e.
 my alibi Leo Daube.

Q̄is aut̄ r̄o. contra id q̄ dixi my forma
 s̄ubstanti proprie desi nec q̄ ult: s̄m̄ spe q̄o
 altera forma desi nit. nō q̄d q̄ ulli non q̄m.
 Centa, nulla forma s̄ubstanti p̄t n̄i p̄e q̄
 ult: non spe. q̄o et nulla forma s̄ubstanti p̄t
 desi nec q̄ ull: s̄m̄ spe. p̄t q̄syna. p̄t aut̄
 forma s̄ubstanti a nō s̄ubiē s̄ibi q̄o nec n̄i p̄e
 in h̄nc s̄ubstanti n̄i q̄ ull: nec spe.

Q̄o n̄m spe de formis plane nō s̄ubiē s̄ibi q̄o

fm

tu qd dicitur forma subtilis divisibilis. illa
bene potest dici mixta qd utriusque non esse saltem
qd acci dicitur ad definitionem mixti, et tunc desit
nec altera qd utriusque sui esse utraque et cum multa
forma subtilis in se inveniuntur divisibiliter
sive quantitatibus. Unde ad augmentum dist. omnes
de forma subtili plene indivisibili de qua
supra, nempe de alia quantitate qd ali-
quo saltem indivisibili est, saltem. Unde ad mixtum,
si enim talis forma desinet altera qd utriusque sui
esse, et non esse talis forma mensuraliter
ipse non ad equalem sed in adaequabile.
Art. 20. Qualitates mixtas sunt plene
indivisibiles. qd se inveniunt in instanti
et qd utriusque sui esse. hoc a. 2. qd non. qd
quodammodo potest dici. nam tamen inter cetera do-
cent qd dictas qualitates non indivisibiles qd ali-

ditionem

indivisionem per
subtilis.

Art. Qualitates
mixtas sunt plene
indivisibiles. Unde qd sunt
et mixta qd
sunt ipse me-

Dub

Utrum r
habeant
magnitudi-
nis?

visi onem p[ro]p[ri]as ad p[ro]p[ri]as. So omni[um] i[n]t[er]ius,
filiis.

507

R^x Qualitates mat[er]ie spe[ci]e[rum] q[ui]dem modo i[n]fra
expli[cat]o[rum] i[n]t[er]ius filii[um] non tu ita ut ea,
reant latitudinis succipere q[ui] currenda abas
ad illas non dant q[ui] se motu q[ui] tu fatu[rum] e[st]
Vnde q[ui] h[ab]et latitudinem p[ro]p[ri]a fieri
et m[er]ita q[ui] m[er]ita et q[ui] q[ui] et vlt[imo] non spe[ci]e.
fient q[ui]se motu m[er]ita.

Dubium Tertium.

Utrum res naturales
habeant certos terminos
magnitudinis et parvita-
tis ?

Quia

Quia res q̄do magnit̄ spe sicut fieri maior
vel minor hinc q̄su mareq̄ habet. Utum
denq̄ certi ter mini magnitudinis ultra
quis nequeant res nates exire d̄y feruari.
Et est parvitas, ita ut si illas excedant
statim corrumpant. q̄ huius rei intelliga

Term: Intrinsecy
magnitudinis.

Nota quod duplex sit terminy tam magni
tudinis quā parvitas intrinsecy d̄ ex
trinsecy. Term: Intrinsecy magnitudinis d̄ ille
sub quo res nates spe pt et non sub maiori.
n. g. si aliqua res pt esse sub magnitudine
ducenti cubito et non maiori. Inve dicta

Term: Extrinsecy
magnitudinis.

magnitudo ter term: intrinsecy. Terminy
extrinsecy maḡte ille sub quo res spe neq̄,
bene tu sub minori. n. g. si aliquid non pot̄ esse
sub longitudine triū cubito, bene tu d̄centū
tunc illa longitudine triū cubito h̄ret r̄cū
termini extrinseci magnitudinis.

Term: Intrinsecy
parvitas.

Terminy aut parvitas intrinsecy d̄
sub

sub quo in eis esse potest non tamen sub minori
 Termini. vero extrinsecus parvitas et ille,
 sub quo res esse non potest, bene tamen sub maiori
 est. Et haec alius verbis solent doceri phrasibus
 sicentes quod esse terminos sunt naturam.
 duos magnitudinis. Duo habitus parvi,
 talis. maximus sicut hi duo sunt: Maxi-
 mum quod sit. Et Minimum quod non.
 Parvitas a. hi. Minimum quod sit.
 Et Maximum quod non. Explicavit.
 Maximum quod sit et illa quantitas maxima inter
 omnes sub quibus res potest conservari, et per haec declarat
 terminum intrinsecus magnitudinis. Minimum
 quod non, et minima quantitas ex his quas
 non potest hinc conservari forma magnitudinem.
 Minimum vero quod sit, et illa quantitas sub
 qua res conservari potest, et non sub minori.
 Et per haec declarat terminum intrinsecus parvi,
 talis. Maximum vero quod non, et illa quantitas
 sub qua non potest esse res naturae, bene tamen sub maiori,
 ideoque

Termin. extrinsecus parvitas.

Alij termini. Maximum quod sit. Minimum quod non.

Minimum quod sit. Maximum quod non.

ides qd in m^o q non qd e m^o q quantitas
ex his quas corpus non pot h^o; ut qd inter
quantitates parvas sit qd res pp quantitas
parvitate p^oservari neq; illa e om^o n^o.

Conclusio Prima.
Vires h^o terminu^o intrinsecu^o et extrinsecu^o
magnitudinis et parvitate quem non pot
n^o excedere.

Conte e Art^o 4. de generat^o actuum cap: 7. d^o 1. phy^o
cap: 4. It^o r^o quo ad terminu^o magnitudinis.
Vires augentur q^o g^oersionem alimenti vel
q^o m^o sumptionem alimenti in p^ona substantie
virtute caloris recte. atq; iste calor quodvis d^osi
at. q^o q^o illa non pot virens magis et magis
orgere. q^o n^o l^oq^o virens h^o terminu^o
intrinsecu^o sicut magnitudinis. Atq; p^otra
militia et augmentabilia h^o intrinsecu^o p^oli
q^o fixu^o et finit^o terminu^o q^o q^o ad terminu^o
parvitate p^o et Conte ex ip^o n^o a^o q^o
te forma virens. Anima e atq; phy^o
corpo

corpo organo
p^o h^o linera q^o
vires q^o q^o
et non m^o n^o
intrinsecu^o p^o
n^o h^ota certa
et non pot illis
et alio arbitrio
n^o q^o si habe
ad h^o et illa

Concl
Non virens
non intrinsecu^o
n^o excedere
Leg^o n^ota t^o
certa e q^o p^o
s^o h^o ma^o
nem de h^o a.
It^o q^o Conte ex
Omnia q^o n^o

corpore organici in patria vitam habentis. q̄
 petit diversa organa et instrumenta ad exercendas
 diversas gratias q̄ sunt de terminata magnitudi-
 ne non minores. q̄o in ventura habebunt termi-
 num intrinsecum parvitas. p̄ter ita q̄ q̄o. aut petit
 instruta certa parvitas. ita ut si sunt mixta
 va non sit illis uti ut p̄t in arte p̄m gendi
 et aliis artibz. q̄o multo magis postulabit hoc
 nāa q̄ si habent instruta certa parvitas
 ad has et illas gratias elicendas.

Conclusio Secunda.

Non in ventura habent ex sua nāa termina-
 num intrinsecum magnitudinis quam
 naturā excedere non possunt.

Leq̄ n̄stra tentō de statu nati rem nam
 certū ē q̄ p̄ p̄tiam dei absolutam res p̄t
 semp̄ h̄re maiorem et maiorem magnitudi-
 nem. de hoc a. modo h̄re n̄a disputamus.

Pl̄o q̄o Cante. in Arte. de aca. lex. 48. ubi ait.

Omnia q̄ nāa constant h̄re finem tam

magis

Ita sicut dicitur loco supra citato. d. d. th. 2. p. q.
77. a. q. Itv in primis rae iam ablati q. 2a
Cente. Itv ultra. rae hae mae.

Forma non introducit in materiam nisi in illa
sit exercere suas opato, sed sit esse tam parva
mae in qua non sit illas exercere qe non
invenio regunt determinata quantitate
necq. parvitate. m. p. ex. Et. curru. natu.
m. p. ex. pte. defuncto ab arte q. determinatis
instructis ubi sed. q. si fuerint minima non p. ut
illis ubi. qe. et in natu. q. forma in tam
parva maem intro ducit in qua non sit
exercere suas opato conatu. d. q. p. t. u. p. p.
se non in illa gervari.

Itv 30 Cento rae. Si non in venio non hant
terminos parvitate in huiusmodi. hae rae
sp. qe. qe. sunt homogenia. atq. hae rae non
g. v. n. qe. m. g. d. i. q. g. r. a. i. s. p. t. v. m. f. n.
hae rae q. v. n. c. e. l. s. e. y. n. e. l. q. f. o. r. m. a. i. n. v. e. n. i. o.
sit g. f. o. r. m. a. i. n. s. u. b. m. i. n. i. m. a. p. a. r. t. e. e. s. t. a. d. e. a. r.
n. d.

atq.

atq; hae negant contrarij quoniam Principes Secty.
30. pto 34. Judo partes collatae ad se invicem
sunt et eisdem ratio. partes n. offis ad of,
eandem nam participant sicut partes aquae
ad hanc aquam.

Conclusio Quarta.

Tam visibilia quae non in visibilia sunt ter,
omnes extrinsecus magnitudinis et parvitas.
Certe facile est ex dictis. pto 34. brevis. Quia
tam in visibilia quae non in visibilia corpora, neq;
partes visibiles parvitas generari aut esse in
parvitas, neq; visibiles magnitudinem hinc quanti-
tatem actu infinita. 30. 2. termino extrinsecus
parvitas habebunt parvitas in visibilibus vel
minima quantitatem, sub qua esse non sunt
et facti termini extrinsecus actu infinita.

Quia 30. Artem 2. de aca cap: 4. docentem
q; ignis in infinitum potest augeri quoadvis alijs
substantijs q; conclusionibus. 30. Item Artem non in
visibilia

verba sunt in infinitum augeri et quod non sunt
terminum intrinsecum magis.

¶ Cum Carel: admittendo Actum et effectum.
Si illud nihil aliud velle quod ignis et accendens
sunt in infinitum augeri si: et aggregatum
multorum ignium et quodant ex diversa materia
et forma huius a. nihil gra. nec. D. C. C. hanc
sententiam esse gra. Actum et D. Th. nam illi citatis
locis intendunt probare ignem non posse esse
causam augmenti in seipsis quod si: ignis habet
terminum intrinsecum sua magis, non a.
ignis. Et ut hec sit legitime probent necesse
debet expleri eam quod hec quod ignis emendat hoc,
minus intrinsecus magis et illius de aliis
non in seipsis. Et illud solum videtur quod ignis
semper proficit in infinitum aliam et aliam materiam
comburens ita ut sit quod si quod cum alio igne
a se genite huius a. nec aliquid quod ignis adhuc
habeat materiam quod sit.

¶ Alii autem dicunt. Ponat materiam ignis et applicet
illi flamma. hanc vero comburat illam. et non
aliam

illa si aliam ad ungas nixi comburet et si
in infinita qd ignis nunquam sicut, sufficit.
qd non hnt tem: magis Cas: Ideo n. n.,
nequa hnt tem: in his solum magis qd
augmentu illoru qd venit ex intrinseca vir-
tute qd longu usq diminuit sed non
in nequa augent qd no ^{intra positionem} ~~intra~~ partem d qm
plu augent eo magis accendunt virtutem.
qd non hnt tem: nnt: magis. ~ ~ .

Ad Co: q ignis combureret illa figuram
et duceret aliu ignem tu non illa uniret
sibi intrinseca, sed tu essent duo ignes qd
sunt et rades solum esset unus ignis qd ex
gregorem sicut aceruq liquidu. qd
intra positi enim in in finis tu augeri pot.
Sicut ut hnt nequa Cas: senty ihu gignita,
tem non parant. Ad Cas: R. illam
raem qdem falsis esse qd in ventu tu ex alijs
capitibz non in nequa pot vnt intrinsecas ter n
minos

minis magis
maiorum m
dignos, qd
res a legum
dignos.
Alia dicit
sunt illud m
partes d part
vel aqua qd
non in ventu
paritatis, qd
in veni. qd
minis. au
inimibile. pot
illa in part
sicut solum
Ad Co. In
non posse gign
partes aliam
Ad Co. Prater

minis megetis. Alij aut argto illum ignem
maicrem nro non fore in statu solido
diffusis, et geyto non nrm q fuerit maicr.
nes a. legmur hie de statu tenui et delictu
diffusis.

Aliecio 30. Penam q dicitur in nro ignis
tunc illud in nro est impossibile in duas
partes et sub qualid illam est forma ignis
vel aqua. qe non erat in nro ignis qe
non inuenta causet termino in nro
partibz, sed qe pot esse sub minori et
minori. qe qe pot. alias daret aliqd nro
in nro. aut pot. illud in nro qe qe
impossible. pot qe qe ex supra dictis. deinde
illa sua parts sunt homogenea. qe ha,
berent se in sua forma solida.

Aliecio 30. In illo capu tam forma yna maicr
non posse existere si fieret talis divisio, sed
partes aliam forma.

Aliecio 30. Prater qe qe huc ipse argto in
Centanis

Contarrio retorqueri pot admittendo in us,
veritatis term: rit: paritatis. Illud minime
semel in sepe aliquo lyro parum ma,
nere et via corruptio in spe sub mixeri
quante na a. ma gromas. Alia aucta
videantur in Auctoris et hoc dō Libro 6to
Suffici aut. 18. Aprilis Anno Dni 1700. s. 6. 30.

FINIS
LIBRI SEXTI PHYRUM.

L I B E R

S E P T I M I U S

P H Y S I C O

R N A

methodo in ut
s. phid ut in
sua parva
ho sub mix
sua. Hic est
habet libere
sua parva

PHYSIC